

IN DIT NUMMER:

De toekomstige rectorploegen	3
Omgaan met verlies	4
Afscheid van Oosterlinck	5
VRG-kringverkiezingen	7
De Fakbar: Pavlov	12
Interview Kolacny-broers	13

Kringen halen voldoende opkomst

Alle studentenkringen die al verkiezingen hebben georganiseerd, halen zonder al te veel moeite een opkomst van tien procent. Dat quorum werd opgelegd door het Participatiedecreet, dat vanaf volgend jaar de inspraak van studenten regelt.

Het Participatiedecreet kent een heel aantal extra bevoegdheden toe aan de studentenraad. Zo komen er vanaf volgend jaar studentenvertegenwoordigers in de Raad van Bestuur, het hoogste beslissingsorgaan van de K.U.Leuven. Tegenover die bevoegdheden staat dan weer dat de studentenraad moet aantonen dat hij representatief genoeg is om voor alle studenten te mogen spreken. Als minder dan tien procent van de studenten gaat stemmen, verliest de studen-

tenraad stemrecht in alle raden.

Die tien procent wordt tot nu toe dus vrij vlot gehaald, met een voorlopige opkomst van 26 procent na elf van de dertig kringverkiezingen. Geen enkele kring is vooralsnog onder de grens gedoken; de laagste opkomst werd genoteerd bij Historia (16 procent) en Wina (17 procent). Farma (55 procent) en Geos (46 procent) halen de hoogste opkomst.

Ondanks de hoge opkomsten is stemmen echter niet nutteloos geworden: de drempel van tien procent moet in elke faculteit gehaald worden, anders verliezen de studentenvertegenwoordigers op facultair niveau hun stemrecht.

Lees meer op p.7

Tipje van de rectorploegen

Over een week is het zover: de eerste ronde van de rectorverkiezingen is dan een feit. Minstens twee van de vijf kandidaten zullen het harde verdict te horen krijgen dat voor hen de speeltijd over is. De afgelopen weken en maanden hebben de kandidaten eer gedaan aan het Romeinse principe van 'ambitio': het ronselen van stemmen. En dat ronselen gaat natuurlijk makkelijker als je met veel bent, liefst met een heel team dat bestaat uit een zo heterogeen mogelijk publiek, uit elke groep iemand, in elke geleding een spreekbuis. Marc Decramer heeft veruit het uitgebreidste netwerk en zijn aanpak is erg professioneel. Rik Torfs en Bart De Moor daarentegen bevinden zich aan de andere kant van het spectrum:

over hun ploegen is nauwelijks iets bekend.

Als er niet echt overeenkomsten te vinden zijn in de aanpak van de kandidaat-rectoren, is er dan ook geen rode draad die de teamspelers verbindt? Jawel hoor: iedereen vindt het nog te vroeg voor dergelijke speculaties. "We kiezen binnenkort een rector, geen rectorploeg", klinkt het. Terwijl volgens anderen alle rectorcandidaten allemaal op elkaar lijken en de ploeg net het verschil zal maken. En dan zijn er nog de cynici — of de realisten — die stellen dat het toch niet uitmaakt wie rector wordt; de universiteit zal er niet beter of slechter van worden.

Lees meer op p. 3

Veertig jaar SoRa

LOKO-Sociale Raad (SoRa) viert zijn veertigste verjaardag. Een feest in mineur, aangezien SoRa volgende jaar opgedoekt wordt en samengaat met LOKO-Kringraad. De taak van SoRa is in de eerste plaats om toe te zien op de democratisering van het hoger onderwijs. Concreet komt dat erop neer dat Sociale Raad mee studentenvoorzieningen zoals Alma, Acco, Velo en de Raad voor Studentenvoorzieningen beheert.

Dat zijn allemaal organen die de student op het eerste gezicht meer aanbelangen dan droge discussies over flexibilisering, maar

toch vindt Sociale Raad nauwelijks nog vrijwilligers. Op de Algemene Vergadering komen amper enkele kringen opdagen, kandidaat-presidia hebben dikwijls geen sociaal verantwoordelijke en de bureau-functies (zoals medebeheer in Velo) raken amper ingevuld.

De geschiedenis van SoRa is er dan ook één van hoogtes en laagtes. Sociale Raad was de eerste decennia duidelijk het gezicht van de studentenbeweging met verschillende prominente acties, maar werd de laatste jaren overvleugeld door Kringraad. Die neerwaartse spiraal werd alleen maar versterkt door de 'grote SoRa-crisis' van 2001, toen alle vrijwilligers opstapten. Uit dat dal is SoRa de laatste jaren aan het kruipen.

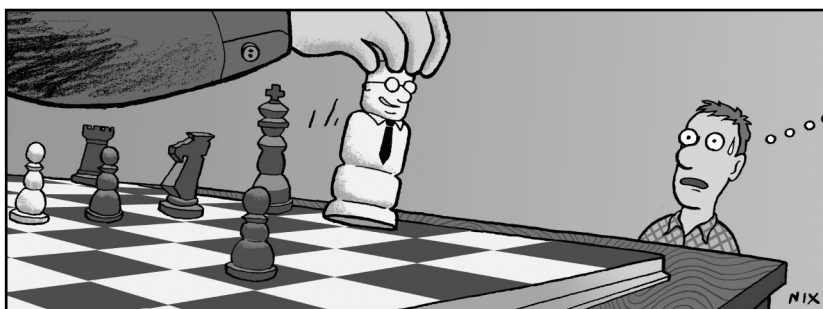
Toch mag het belang van een sociale raad — onder welke naam dan ook — niet onderschat worden. Onlangs is namelijk gebleken dat het met de democratisering van het onderwijs in Vlaanderen nog niet perfect gesteld is.

Lees meer op p. 8-9

De Leuvense streetteams krijgen een fiscaal attestje van eigen deeg: p. 16

(foto Pieter Baert)

GROEPT
LEUVEN ENGINEERING SCHOOL

(advertentie)

WWW.GROEPT.BE

RECTOR O.

Neen, Veto zal haar niet letterlijk citeren. Wij zijn immers een deftig weekblad aan een instelling geïnspireerd door al even deftige normen en waarden. 'Zij' dat is Hedwige Naaiens, financieel directeur van de unief en uitgerekend zij heeft gezegd (in minder katholieke termen dan hier staat): "Als ik Marc Decraemklinieks programma lees, raak ik helemaal opgewonden!" Ongehoord. Vuilbekkerij. Wij zijn geschandaliseerd. De enige persoon die een standbeeld heeft in het Vetolokaal, uitgerekend zij heeft zulke dingen gezegd.

Wij hebben er zelfs even aan gedacht om de poster van Hedwige die boven het Veto-ziekenbed hangt, te verwijderen, maar dat zou dan weer te ver gaan. Zelfs heiligen maken fouten. Bovendien mogen we van geluk spreken dat deze situatie niet al te lang geduurd heeft... Marc Decraemkliniek is erin geslaagd om de machtige Hedwige, die eens aan zijn voeten lag, tegen hem in het harnas te jagen.

Het was een zonnige lentedag, zoals er maar weinig zijn in Leuven, en Marc Decraemkliniek liep fluitend door het stadspark al te genieten van zijn nakende overwinning. Hij had de stemmen van Slachthuisberg in zijn linkerzak en de studentenstemmen in zijn rechterzak. Nu moest hij enkel nog het Administratief en Technisch Personeel — kortweg het ATP — versieren en dan zou hij rector O. terug naar Kalken sturen. Wat kon het leven toch heerlijk schoon en vooral rechtlijnig simpel zijn. Het koste hem niet veel moeite om het opperhoofd van dat ATP, de wonderschone en immerfrisse Naaiens, van zijn geniale programma overtuigd te krijgen. Decraemkliniek zou het ATP meer aandacht geven en knuffels en cadeautjes. Eens Hedwige overtuigd was, zou alles in orde komen, want Hedwige heeft gezag. Sommigen zeggen dat ze evenveel gezag als schoonheid heeft, maar zover zouden wij niet durven gaan. In ieder geval schakelde zij haar liefelijk, hoge stemgeluid, dat kan concurreren met de meest edele triangel, over in 'gezagsmodus' en beval iedereen op Decraemkliniek te stemmen: "Omdat ik het zeg, verdomme!"

Nog geen tien seconden later stond het gehele ATP in het gelid om een lofzang aan te heffen over en voor Decraemkliniek, een aanzwellend sovjet-vehicel dat verdacht veel deed denken aan de Brabançonne. Decraemkliniek was in zijn nopjes en liep al keurend — kin omhoog, buik vooruit — langs de eindeloze rij toekomstig personeel. De hoge hoed en de sigaar ontbraken nog, maar de paternalistische opmerkingen waren er alvast: "Hemd in broek. Schoenen kuisen. Gij daar met uwe rooie pull: loonsvermindering. Ah, juffra. Zegt ne keer: hoelang werkt gij hier al."

Als afsluiter kwam de speech van Decraemkliniek die op een stapel dossiers was gaan staan. Hij prees het ATP voor hun moed en hun durf. Hij verweet hen administratieve overlast, terwijl Hedwige ostentatief knikte en hem gelijk gaf door hoge gillets de zaal in te sturen. Maar toen gebeurde het. Ramp, oh ramp. Decraemkliniek hield zich niet aan zijn tekst en begon te improviseren, een fout die rector O. ook regelmatig maakt. Meegesleept door zijn enthousiasme en de *1-mei sfeer* riep hij: "Kameraden...euuhh vrienden! Omdat jullie dapper en moedig werk verrichten, verdienen jullie een beloning." De ogen van Hedwige begonnen te blinken en dollartekens sierden haar pupillen. "Beloning..." fluisterde de zaal verwachtingsvol. "Als ik rector word, zal ik de ATP'er van het jaar verkiezen!" jubelde een uitzinnige Decraemkliniek dolenthousiast.

Een pijnlijk moment volgde: weg magie. Daar stond Decraemkliniek grijnzend voor zich uit te staren. Hij liet een betekenisvolle stilte vallen, die werd verbroken door een platte klets: Naaiens die met haar vlakke hand de kale knikker van Decraemkliniek raakte. Ziedend raasde ze: "Zijt gij nu helemaal op uwe kop gevallen. ATP'er van het jaar. Wat nog? Een kus van de juffrouw en een bank vooruit? Weet ge waar ge die plaasteren namaak-Oscar moogt steken..." Enfin, om een lang verhaal kort te maken: ook toen was Naaiens niet het meest katholiek wat haar woordkeuze betrof. Ze besloot met: "En als er al een ATP'er van het jaar zou zijn, ben ik dat. Tot in de eeuwigheid, amen." Decraemkliniek droop beteuterd af met de afdruk van Hedwiges hand op zijn hoofd. De stemmen van de studenten in zijn ene zak, die van Slachthuisberg in de andere? Hij was er plots niet zo heel zeker meer van.

Paul-Henri Giraud

TAXI'S DENNY

De laatste verjaardag

Toen Danny Pieters vorig jaar academiejaar coördinator Studentenbeleid werd, kondigde hij grootse plannen voor de sociale sector aan. Hoe dan ook moest het sociale aspect van de universiteit meer in de kijker staan, vond hij. Een goede indicator daarvoor zou zijn in welke mate het thema een rol speelde in de rectorverkiezingen het volgende jaar — nu dus. Studenten reageerden sceptisch: onder rector Oosterlinck waren sociale zaken nooit een prioriteit geweest. Waarom zou dat plots veranderen?

Het is veranderd. Sociale materie staat op de agenda bij de verkiezingen. In gesprekken tonen de rector-kandidaten graag dat ze de sociale dossiers goed hebben doorgenomen. In het begin beaamden ze nog allemaal heftig dat ze achter de kadernota over de toekomst van studentenvoorzieningen stonden. Tegenwoordig geven enkele rector-kandidaten daar in besloten kring zelfs al voorzichtig kritiek op. Er is dus hoop dat hun aandacht oprecht is en niet enkel geveinsd wordt om de studenten te paaien en geen kostbare stemmen te verliezen. Die hoop wordt ondersteund door de vaststelling dat alle kandidaten de universitas-gedachte benadrukken, de één al explicieter dan de ander. In die visie zou het belang van studentenvoorzieningen logischerwijs erg groot moeten zijn.

Is die hele ommekeer Pieters' verdienste? Voor een deel wel, natuurlijk. Al hielp het toeval ook een aardig handje: dit jaar bestond Alma vijftig, LOKO-Sociale Raad veertig en Velo tien jaar. Op zulke recepties was het goed rector-kandidaten spotten. Op het internationaal congres over studentenvoorzieningen trouwens ook.

Ook LOKO-Sociale Raad zelf droeg ertoe bij. De speech bij de opening van het academiejaar 2003-2004 zette meteen de trend voor het komende jaar: het gebrek aan sociale visie werd breed uitgesmeerd en hard aangeklaagd. Dat was nog maar het begin: de studenten rustten niet vóór zowel de de functie van coördinator Studentenbeleid als die van directeur van Alma door nieuwe personen werden ingevuld.

Maar de nauwe samenwerking met LOKO-Kringraad was daarbij van nauwelijks te onderschatten belang. Leden van die raad schreven mee aan de speech, maakten pressen en hun kringen warm voor de problematiek en hielpen het dossier aankaarten op vergaderingen waar hun collega's van LOKO-Sociale Raad niet kwamen. Het laten vervangen van iemand die door de rector persoonlijk aangesteld is, is wellicht één van de moeilijkste te verwezenlijken zaken voor studenten. Dat zo'n offensief slaagde, was grotendeels te danken aan de intense samenwerking en het grote gevoel van collegialiteit en solidariteit tussen de beide zustersraden.

Wie LOKO-Sociale Raad en zijn idealen een warm hart toedraagt, kan natuurlijk niet anders dan spijt hebben dat het orgaan na veertig jaar verdwijnt, of beter: opgaat in een groter geheel. Maar het studentenoffensief van 2003-2004 heeft de enorme mogelijkheden getoond die een bundeling van de krachten creëert. Vanaf volgend jaar zouden die mogelijkheden op elk moment aangewend moeten kunnen worden. De sociale sector kan enkel wel varen bij het 'verdwijnen' van LOKO-Sociale Raad.

Gijs Van Gassen

KRUISWOORDDRAADSEL

Horizontaal

1 Gramcentimeter - Wegtrekkend 2 Paragraaf - Kondigt een kindje aan 3 Wordt dinsdagavond een slagveld van kussens - Voorzetsels 4 Romeinse Vijftien - Boom 5 Sprong in het water - Jongensnaam 6 Geweldig - Aanpassing 7 Deel van een bijenkorf - In Casu 8 Dier - Het domste lid van de studentenclub 9 Familielid - West-Vlaamse Google 10 Vijf negertjes dromen ervan - Kreet ter aansporing

Verticaal

1 Orgaan - Wil André O.'s plaats innemen 2 Toeter - Toekomstwens, nooit zonder in 3 Voetbalpositie - Academisch 4 Neon - Beschadiging in koetswerk 5 Gaat Ratzinger zo lang mee? - Stoere vrouwenzot 6 Dominant - Noorse god 7 Modeblad - Assistent-econoom 8 Economische Wetenschappen - Tekst die toegemaakt is 9 Nieuw - Deelmarkten 10 Vergeetachtig - Three Letter Acronyms

Dries De Smet

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1				■						
2							■			
3								■		
4	■			■					■	
5					■					
6						■				
7		■					■			■
8			■							
9				■						
10							■			

**KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN**

Organiseer je een evenement?

Plaats het dan GRATIS in de database Agenda K.U.Leuven

<http://agenda.kuleuven.be> (advertentie)

**KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN**

Wat gebeurt er aan de K.U.Leuven?

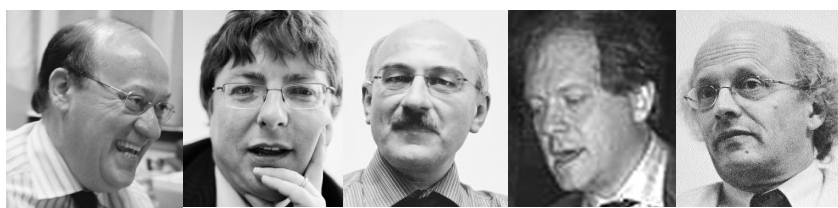
Lees de wekelijkse e-nieuwsbrief

<http://www.kuleuven.ac.be/nieuwsbrief> (advertentie)

Rectorsverkiezingen

DE RECTORALE PLOEGEN

Verkiezingskoorts stijgt

Academici vinden het niet belangrijk te weten wie in de ploeg van de nieuwe rector zal zitten. Aan de universiteiten zijn enkel academische zaken van echt belang en wie uiteindelijk de nieuwe rector wordt, doet er niet zo veel toe. De constraints — waaronder een waslijst aan decretale bepalingen — liggen immers vast of zoals Oosterlinck het uitdrukte: "Er is geen alternatief voor mijn manier van besturen."

Bram Delen & Gijs Van Gassen

Iedereen vindt het voorbarig om nu al te spreken over de ploegen, maar het groeiende aantal namen dat circuleert, kan je niet blijven negeren. In het algemeen geschetst, heeft Marc Decramer het uitgebreidste zichtbare netwerk, terwijl nog geen namen circuleren voor het kamp van Torfs. Ook Bart De Moor weet zijn 'poulains' goed verborgen te houden. Opvallend is dat veel namen uit de Exacte en Biomedische Groep komen, Humane vormt één groot zwart gat.

Kamp

Marc Decramer is veruit het meest professioneel georganiseerd. Elke maandagochtend houdt hij met zijn ploeg een werkvergadering. Zijn spindoctor Paul Geerts — vriend aan huis en professionele duizendpoot — coördineert het geheel. Als Decramers coördinator 'internationaal' of 'studenten' wordt Tine Baelmans getipt. Deze burgerlijk ingenieur en ZAP-vertegenwoordiger op de Raad voor Studentenvoorzieningen (RvS) ligt bijzonder goed bij de studen-

ten. Baelmans zelf geeft toe dat ze "aan Decramer meer input gegeven heeft dan aan andere kandidaten", maar het is nog te vroeg om aan een concrete functie te denken. Als Baelmans er echter in slaagt om coördinator te worden — met eventuele steun van de studenten — kan Joris De Schutter het wel schudden. Twee burgies in één GeBu (*de ploeg van de rector*) is te veel. Johan Martens, bio-ingenieur en lid van de Onderzoeksraad, wordt genoemd als coördinator Onderzoeksbeleid. Hijzelf ontkent dit met klem — "het is nog veel te vroeg voor speculaties" — maar als we hem vragen of hij zich dan distantieert van elke rectoriskandidaat en dus niet zou ingaan op een aanbod van Decramer, reageert hij: "Ik zou niet weigeren. Kijk, ik ken Marc Decramer van op Onderzoeksraad en je leert elkaar dan appreciëren. We leven niet in een virtuele wereld. Maar meer moet je daar niet achter zoeken."

Het onderzoekscentrum van huidig coördinator Onderzoeksbeleid, Roger Bouillon, zal onder Decramer trouwens niet veel te kort komen. De zware kritiek die Decramer uitte op het onderzoeksbeleid heeft de twee heren dichter bij elkaar gebracht en Bouillon is momenteel de drijvende kracht achter het onderzoeksprogramma.

Voor onderwijs wordt Eddy Van Avermaet, voorzitter Onderwijsraad, beschouwd als de onderwijsexpert in Decramers team. Van Avermaet reageerde echter: "Behalve Torfs en Nys heb ik alle rectoriskandidaten bijgestaan met raad en daad. Ik zit in niemand's kamp." De laatste die even in Decramers buurt circuleerde was socioloog Geert Bouckaert. Decramer heeft Bouckaert, omwille van diens uitstekende reputatie, benaderd maar deze is hier niet op in gegaan.

Decramers aanpak doet volgens sommigen denken aan deze van André Oosterlinck: geplande strategieën die niets aan het toeval overlaten, waarin de *head-hunting* van bondgenoten centraal staat. Paul Geerts' ploeg is trouwens even goed getraind als Oosterlincks *zwarte kabinet*. Hoewel het soms wat onhandig gebeurt. Zo schakelde Geerts zijn vrouw, Magda Lambert, in om de ongeruste moeder te spelen tijdens het LOKO-debat. Dat kan beter. Door bijvoorbeeld een mail te sturen naar alle internisten van Gasthuisberg, om Decramer aan te prijzen als de beste "artsenkeuze", zoals Paul Rutgeerts deed. Niet dat dit zo bijzonder is: momenteel staan in elke kamp de telefoon- en maillijnen roodgloeiend.

Koor

Tijdens het rectorendebat werden twee namen aan Marc Vervenne gelinkt: Filip Abraham en Mart Buekers, respectievelijk decanen van economie en het sportkot. Toen we om hun reactie vroegen klonk het in koor: "Als decaan is het niet verstandig je te binden aan één of andere kandidaat. Het komt erop aan zo goed mogelijk samen te werken met de nieuwe rector. Wie het ook mag worden." Toch is het algemeen bekend dat Vervenne, Abraham en Buekers meer dan collegiaal met elkaar opgaan. Buekers verklaart: "Ja, dat klopt. Maar je moet dat in zijn context zien. We hebben op Academische Raad elkaar beter leren kennen en appreciëren, lang voor er sprake was van rectorverkiezingen. Amicaliteit in een rectorploeg is belangrijk, maar kan nooit primeren op kwaliteit." Abraham is trouwens een naam die wel vaker valt — los van één of andere kandidaat — omdat hij een ijzeren

reputatie geniet, zowel binnen zijn faculteit als bij RvS. Bart De Moor liet zich al grappend ontglippen dat hij Filip Abraham niet zou weigeren "moest men hem mij aanbieden". Verder is van De Moor en zijn ploeg niet erg veel geweten. Je zou nog gaan geloven dat hij opgekomen is eerder om in iemands GeBu te belanden, dan om zelf rector te worden. Als het echter van Decramer afhangt, komt geen enkele tegenkandidaat zijn GeBu binnen.

Kapers

De enige die echt namen bekend maakte voor zijn ploeg is Herman Nys. Zijn vice-rector Biomedische staat al vast. Dat wordt de arts Jan Goffin. Op Gasthuisberg is iedereen te spreken over deze uitstekende onderzoeker en chirurg, maar stelt men zich wel vragen bij zijn bestuurservaring. Een tweede en meteen laatste naam die rond Nys hangt is bioingenieur Jan Delcour. Nys heeft banden met hem via de Vereniging voor Academisch Personeel Leuven (VAPL), maar toen we hem vroegen of hij in het kamp van Nys of Decramer — zoals eerst werd gezegd — zat, was zijn eerste reactie een schaterlach: "Van waar haalt ge dat nu allemaal?"

Een hele boel nieuwkomers dus. Het zal knokken worden voor de huidige coördinatoren Danny Pieters en Frans Lammertyn om op post te kunnen blijven onder de nieuwe rector. Ook vice-rector Guide Langouche, die reikhalzend uitkijkt naar de functie van Coördinator Internationalisering — een gebied waar de huidige ploeg trouwens geen al te beste beurt maakte — zal zijn beste beentje mogen voorzetten. Er zijn kapers op de kust, en niet altijd van de minsten.

STUDENTENRADEN IN WEST-VLAAMSE HOGESCHOLEN BETER BEKEKEN

"Ik ben blijkbaar de enige studentenvertegenwoordiger"

In vele hogescholen werkt de studentenraad niet naar behoren, zo schreef Veto vorige week na gesprekken met verschillende studentenvertegenwoordigers. Deze week gaan we dieper in op de situatie bij KHBO en Katho, volgens velen de ergste probleemgevallen.

Laurens De Koster

Aan de Katholieke Hogeschool Brugge-Oostende (KHBO) bestaat er geen studentenraad meer. De twee enige leden namen ontslag, omdat ze "tot februari helemaal niets bereikt hebben en er geen interesse was vanuit de hogeschool. We werden ook voor geen enkele vergadering uitgenodigd". Algemeen secretaris Michel Cattoor betwist dat echter: "Er zitten wel degelijk studenten in de Academische Raad (*belangrijkste adviesorgaan, ldk*) en in de Departementsraden, maar dat zijn andere studenten dan die in de studentenraad."

Navraag leerde ons dat er inderdaad twee studenten in de Academische Raad van KHBO zitten: Vanessa Cocquyt en Annkatrinen Vanacker. Alhoewel: op het KHBO-secretariaat weet men dat Vanessa Cocquyt al sinds december is uitgeschreven en dus geen KHBO-student meer is. "Dat verklaart veel. Ze was niet aanwezig op de vorige vergadering en had niks laten weten. Tja, dan ben ik blijkbaar de enige student in de Academische Raad."

Lichten

De communicatie tussen de verschillende studentenvertegenwoordigers is dus in het beste geval gebrekkig te noemen. De studenten in de Academische Raad weten niet van elkaar wat ze doen en de studenten in de Academische Raad en de studentenraad weten zelfs nauwelijks van elkaar dat ze bestaan. Vanacker: "De studentenraad heeft mij ooit

een mail gestuurd om te vragen of ik naar hun vergaderingen wilde komen om de beslissingen van de Academische Raad toe te lichten, maar daarna hebben ze mij niet verder gecontacteerd."

(foto archief)

Over de vergaderingen in de Academische Raad zelf is Vanacker wel tevreden, al heeft ze er nog maar één bijgewoond: "Er is een vergadering geweest voor mijn verkiezing en een erna. Ondertussen staat er wel al een derde gepland. Op de vergadering waar ik geweest ben, vroegen ze echt wel actief naar mijn mening. Ik ben ook van plan om volgend jaar te blijven zitten in de Academische Raad, als ik herkozen word natuurlijk. Al zal dat niet zo'n probleem zijn: er is absoluut niet veel interesse voor vertegenwoordiging bij de studenten."

Het totale gebrek aan interesse bij de KHBO-studenten

is iets waar iedereen het over eens is. Bij de Katholieke Hogeschool Zuid-West-Vlaanderen (Katho) lijkt dit ook de belangrijkste reden te zijn waarom de studentenraad slecht draait. "De gemiddelde student van vandaag is niet geïnteresseerd in studentenparticipatie. Het wordt tijd dat we onze ogen open doen", beaamt Pascal Deceuninck, die al drie jaar aan de kar trekt van de studentenraad aan Katho. Hij doet dat naar eigen zeggen helemaal alleen.

Profileren

De vraag is natuurlijk in welke mate die houding van de gemiddelde student beïnvloed wordt door de houding van de directies tegenover studentenparticipatie. Jeroen Vandromme van de Leuvense studentenraad LOKO: "Als je in Vlaanderen kijkt welke studentenraden goed werken en welke slecht, dan vind je een sterk verband met de ondersteuning die ze krijgen van de hogeschool."

Toch zeggen zowel KHBO als Katho de studentenraad voldoende te ondersteunen. Bij KHBO gelooft Paul Ramboer, het hoofd van de studentenadministratie, dat de leden van de studentenraad geen ontslag namen omdat de hogeschool slecht ondersteunde, maar omdat de vorige voorzitter zich bleef profileren. Bieke Goemaere, een van de ontslagnemende studenten, vertelde ons vorige week nochtans dat ze gelukkig was met de steun van die ex-voorzitter.

Zowel bij KHBO als Katho worden rond deze tijd, met meer of minder enthousiasme, de nodige stappen gezet om volgend jaar een studentenraad op te zetten volgens het recente participatiedecreet. Maar de vraag blijft nog steeds of het wel mogelijk is om bij wet op te leggen dat studenten geïnteresseerd moeten zijn in studentenvertegenwoordiging.

Op een dag grijp je naast de job van je leven

Er zijn vijf kandidaat-rectoren, en er is maar één functie. Er is dus maar één zekerheid voor de stemmen geteld zijn: er zullen vier verliezers zijn. Nochtans hebben ook de verliezers nachten slaap gelaten, programma's geschreven, onderzoek verwaarloosd en de "obligatoire" small-talk uitgekraamd terwijl moeder de vrouw thuis zat te wachten. Allemaal een maat voor niets. Hoe overleef je zo iets? Professor Willy Lens, moti-
vatiepsycholoog, kadert verliezen in de context van rectorverkiezingen.

"Verlies werkt lang niet altijd demotiverend, maar kan een bron zijn om nieuwe uitdagingen aan te gaan. Voor de verliezende kandidaat-rectoren zou dit betekenen dat ze op zoek gaan naar equivalente uitdagingen waarin ze zichzelf ook kunnen bewijzen. Bijvoorbeeld door te appliceren voor een prestigieuze beurs of onderzoeksproject." Gesteld dat de verliezende kandidaat-rector faalangstig zou zijn, kunnen er zich twee scenario's afspelen. In het eerste geval zal hij "zijn aspiraties onrealistisch verhogen, door bijvoorbeeld de post van Minister van Onderwijs te ambiëren." In het andere geval "zal hij zichzelf bijzonder laag inschatten en solliciteren voor een of ander project waarvan hij zeker is dat hij het zal halen."

En al mag een rector-kandidaat nog zo intelligent zijn, hij blijft een mens en ook hij zal in de eerste plaats op zoek gaan naar externe oorzaken die zijn verlies verklaren: "Zo is het minder kwetsend voor zichzelf. Men kan zich inbeelden dat hij zou zeggen dat de aspiraties te hoog gegrepen waren. Zo moet hij niet op zoek naar de ware oorzaak van het verlies."

Een oplossing zou in ieder geval kunnen zijn, om als verliezende kandidaat zich te vervoegen bij de ploeg van de rivaal om zo alsnog vice-rector te kunnen worden? "Dat kan, maar is niet erg waarschijnlijk. Het is erg confronterend en valt moeilijk te combineren met de nodige zelfachting." Alles wel beschouwd zijn de reacties van de verliezers moeilijk volledig te voorspellen. Hun leefcontext en hun persoonlijkheid bepalen voor een groot deel of ze "goede" of "slechte" verliezers zijn. Professor Lens drukte het uit plastisch en duidelijk uit: "Veel hangt af van het aantal verliezen dat iemand al heeft moeten incasseren. Als dit hun eerste grote verlies is, kan dat relatief hard aankomen. Zeker bij iemand met een grote eigendunk. Als men daarentegen al een partner of een kind heeft verloren, kan er niet veel ergers meer gebeuren."

(bdl)

Verkiezingen 1995: de eervolle tweede

Emiel Lamberts was in 1995 de belangrijkste tegenkandidaat van André Oosterlinck bij de rectorverkiezingen. In de tweede ronde verloor hij met amper zevenentwintig stemmen verschil. We blikten samen met hem terug op de verkiezingen van 1995 en de nasleep ervan.

Grote trauma's hield Lamberts in elk geval niet over aan de verkiezingen: "Na mijn nederlaag heb ik gewoon mijn twee laatste jaren als decaan afgewerkt. Daarna ben ik begonnen bij het KADOC (*Katholiek Documentatiecentrum, ldk*) en sinds enkele jaren hou ik me ook nog bezig met het mecenaat."

"Mijn relatie met Oosterlinck is trouwens niet verzuurd. Ik heb Oosterlinck nog als decaan gekend in de Academische Raad en daar hadden we een heel goede relatie, we zijn lange tijd samen opgetrokken. Na de verkiezingen hebben we nog open gesprekken gehad, maar wel niet meer zo frequent als daarvoor"

"Het was zeer interessant om mee te doen aan de rectorverkiezingen. Het is eigenlijk het enige moment in vijf jaar waarop er een echt debat op brede schaal gevoerd kan worden over de universiteit. Dat vond ik in 1995 heel interessant, ook omdat ik met dat concept naar de verkiezingen ben gegaan."

"Ik had eigenlijk niet zo veel ambitie om rector te worden, maar ik had wel het gevoel dat de universiteit te veel begon te evolueren naar een marktgericht model. In mijn programma vind je dan ook het universitas-model als centraal concept: de universiteit die kritisch staat tegenover de samenleving, de staat en de Kerk."

Je voelde in die tijd heel goed dat men vanuit exacte en biomedische wetenschappen bezig was met een ander soort universiteit.»

«Daarover wilde ik een debat voeren, en dat is er ook geweest. Dat debat zelf vond ik heel leuk, maar in de tweede ronde werd het een machtsstrijd en dan vond ik het veel minder leuk. In de eerste ronde hebben we vrij interessante debatten gevoerd, ik heb ook veel mensen gezien en zo heb ik veel geleerd over de universiteit en misschien ook wat ideeën doorgegeven.»

«Je weet dat natuurlijk niet zeker, maar waarschijnlijk hebben de studenten in de eerste ronde voor mij gestemd. In de tweede ronde werden VTK en VRG enorm bewerkt. Ik heb de mensen van VTK nog gezien de dag voor de laatste ronde en het werd heel duidelijk dat Oosterlinck een nieuw lokaal had beloofd (*VTK heeft het lokaal nooit gekregen, ldk*). Ze hebben toen de ruitelijkheid gehad om mij aan te bieden dezelfde beloften te doen, maar ik heb nooit iemand beloften gedaan in die verkiezing.»

«Ik heb geprobeerd op basis van een programma een meerderheid te halen, en dat is niet gelukt. Ik deed eigenlijk een aanbod om de universiteit in een bepaalde richting te laten evolueren. Als er een democratische meerderheid is, op welke manier die ook tot stand mag gebracht zijn, die dat anders ziet, dan is dat zo.»

(ldk)

VAN ONDER DE BRANDENBURGER TOR

Over de neergang van een groots volk

"Wat gebeurt er als een Pools-Nederlands koppel een zoon krijgt? Hij steelt niet alleen auto's, maar kan er bovendien niet eens fatsoenlijk mee rijden." De populaire Duitse krant *Bild* kleurt elke dag met een vleugje humor. En volgens de Kring voor Internationale Betrekkingen (KIB) is dat nodig, want de toestand in de Bondsrepubliek is alles behalve om over te schuddebuiken.

Joris Beckers

Sam Schatteman was tot voor enkele jaren bestuurslid van de KIB, maar hij verliet Leuven uiteindelijk voor Duitsland. Zijn ervaring in Duits-Poolse betrekkingen en als medewerker van de socialistische fractie in het Duitse parlement deden een KIB-uitnodiging in zijn eigen *Briefkasten* belanden. Vorige week maandag deelde Schatteman zijn ervaringen: "Ik dacht dat dit een onderonsje ging worden, maar het verrast mij dat er zo veel interesse bestaat voor een onderwerp als Duitsland", verbaasde hij zich over de opkomst van een dertigtal geïnteresseerden.

Als ingewijde keuvelde Schatteman vlot over de thema's die onze oosterburen beroeren, maar als buitenlander behield hij zijn genuanceerde kijk. Al liet hij zich toch even gaan met de stelling dat "alle clichés over Duitsers eigenlijk wel kloppen". Toch werd het geen *Bier und Wurst*-discussie, maar een kritisch vraaggesprek met de vinger soms treffend op de pijnlijke wonden van Europa's -sputterende- motor.

Pijnpunt bij uitstek vormen de vijf miljoen werklozen, afhankelijk van de statistische methode die gebruikt wordt. Opvallend daarbij is de geografische verdeling. Voor het voormalige West-Duitsland betekent dit een voor ons herkenbaar percentage van om en bij de 7 procent werkloosheid. In de staten die tot de DDR behoorden loopt dit op tot Borinage-getallen van 20 tot soms 35 procent. "Tot voor kort was het *not done* om in termen van oost en west te rekenen, maar die manier van denken komt toch steeds sterker op", vertelde Schatteman: "Op 15 jaar tijd vloeide er dan ook 1.500 miljard euro naar de vijf oostelijke deelstaten en Berlijn. Goed voor zes keer de Belgische staatsschuld." Bovendien gaan de Europese fondsen in dalende lijn en hebben nu al een miljoen mensen het gebied verlaten.

De "bloeiende landschappen" die kanselier Kohl (CDU) beloofd had, zien er steeds schraler uit en dat moet ook de

huidige kanselier Schröder (SPD) bekopen. "De SPD ging van 38 procent in 2002 naar voorlopig 22 procent en er werd ook geen enkele deelstaatverkiezing meer gewonnen", legde Schatteman uit. En met zijn 'Agenda 2010' maakt de kanselier zich niet meteen populairder: "De arbeidsmarkt is middeleeuws, maar voor de nodige flexibilisering ontbreekt de steun, ook in de eigen partij. Dat zorgt ervoor dat Schröder de kar niet getrokken krijgt. Eigenlijk zou je kunnen stellen dat het nog niet slecht genoeg gaat."

Die immobiliteit vertaalt zich ook naar de jeugd toe: "Zij worden verpletterd door het systeem van de oudere generaties. Men is ook niet bereid om in de jongeren te investeren. Zo heeft de democratisering voor een enorme groei van het aantal studenten gezorgd, maar de kwaliteit is niet mee geëvolueerd. Studenten protesteren er tegen overvolle aula's, terwijl wij hier voor een 'luxeprobleem' als het voortbestaan van de Lido op straat kwamen." Schatteman wees met een beschuldigende vinger naar de 68'ers: "Zij zijn een machtsklok geworden die niet bereid is de nodige hervormingen door te voeren. En als de politieke jongerenvoorzitters reageren, dan krijgen ze het middenveld over zich heen."

Duitsland blijft dan maar boven zijn stand leven en Berlijn is er een goed voorbeeld van, getuigde Schatteman: "De stad is uitgebouwd met het oog op een *boom*, maar die is er nooit gekomen. Nu is er een overaanbod aan woningen en slechts 40 procent van de inwoners heeft er een economisch verantwoorde job." Maar Berlijn blijkt ook het lichtpunt: "De stad is ongelofelijk heterogeen. Er wonen duizenden Turken, Russen en Polen en daar ligt de kans voor heel Duitsland: in de uitbreiding van de Europese Unie naar het oosten", wees Schatteman de goede weg.

NRW

Op 22 mei vinden er deelstaatverkiezingen in Nordrhein-Westfalen (NRW) plaats. In dit laatste rode machtsbastion neemt huidig minister-president Peer Steinbrück (SPD) het op tegen zijn christen-democratische uitdager Jürgen Rüttgers. De peilingen voorspellen niets goeds voor de huidige roodgroene coalitie. Een nederlaag zou zelfs het einde van de eveneens roodgroene regering-Schröder kunnen betekenen. Zeker nu buitenlandminister Fischer

De huidige minister-president Peer Steinbrück

(Grüne) op zijn sokkel wankelt door een visa-affaire.

Maar ook voor studenten staat er heel wat op het spel in NRW. Steinbrück garandeert gratis onderwijs tot en met een eerste studie hoger onderwijs. Wint Rüttgers, dan sluit NRW zich aan bij het lijstje christen-democratisch geleide deelstaten waar studiegelden ingevoerd worden. Rüttgers was niet toevallig de onderwijsminister die in de laatste regering-Kohl (1994-1998) het studentvriendelijke beurzensysteem in vraag stelde.

(jb)

Afscheid van een functie (I)

Een nieuwe rector komt eraan. De huidige moet gaan. Tien jaar André Oosterlinck laat uiteraard heel wat sporen na. In de komende weken trachten we een overzicht te geven van de rector-manager die het afgelopen decennium aan het hoofd stond van de K.U.Leuven en zijn beleid tijdens die periode.

Ben Deboeck

Voor hij rector werd, was burgerlijk ingenieur André Oosterlinck als vice-rector van Exacte Wetenschappen al vijf jaar lid van het Gemeenschappelijk Bureau (Gebu), het universiteitsbestuur van de K.U.Leuven. Die ervaring kwam hem al meteen van pas. Niet voor het dadelijk nemen van opvallende beleidsdaden. Wel voor discussies die hogerop worden opgestart, maar waarin Oosterlinck gezwind het voortouw neemt. Het begint al in oktober 1995 wanneer de discussie over de artscontingentering oplaait. Oosterlinck pleit voor een bindende toelatingsproef in eerste kandidatuur, voert ondanks hevige weerwerk van de VUB de forsing binnen de Vlaamse Interuniversitaire Raad (Vlir) en springt op de kar van de overheid. Het feit dat Oosterlinck de garantie kreeg dat de K.U.Leuven de contingentering van haar studenten geneeskunde financieel niet zou voelen, droeg hier wellicht toe bij.

Toelatingsexamens en -proeven zijn de sleutelwoorden in Oosterlincks ontgroeningsjaar. Oosterlinck pleit resoluut, maar *out of the blue* voor een algemeen toelatingsexamen. Studentenbeperking uit sociaal oogpunt, want "het zou heel wat leed besparen voor studenten die het universitair niveau duidelijk niet aankunnen". Het spel zit op de wagen: de Leuvense studenten distantiëren zich in niet mis te verstane woorden van hun rector, collega-rectoren Jacques Willems (UGent) en Els Witte (VUB) sparen de kritiek niet. De toon is gezet: Oosterlinck is een manager, een bestuurder. Met een economische kijk gaat hij de academische wereld tegemoet. De speech op zijn eerste Patroonsfeest als rector van de K.U.Leuven bevestigt dat beeld alleen maar. Oosterlinck pleit voor "een peterschap van professoren voor bedrijven" om de academische wereld meer te engageren in de bedrijfs-wereld en het onderzoek meer af te stemmen op de noden van de markt.

Wrevel

Het is typisch Oosterlinck: het oplaten van ballon-netjes, het lanceren van 'schokkende' voorstellen die later worden afgezwakt om uiteindelijk een bevredigend resultaat te krijgen. Meestal gaat het dan om persoonlijke ideeën waarvan niet zelden de buitenwereld de indruk krijgt dat Oosterlinck het standpunt van de K.U.Leuven verwoordt. "Recht op vrije meningsuiting" noemt Oosterlinck het. "Denkt u soms dat ik de koning ben? Ik wil een discussie starten over een sociaal probleem. Dat kan niemand mij verbieden." De charges van Oosterlinck maakten hem echter ook vaak onmogelijk bij andere Vlaamse rectoren. Waar hij kon, werkte Oosterlinck de kleinere universiteiten met wisselend succes tegen in hun expansieplannen. Er was en is geen plaats in Vlaanderen voor zoveel versnippering in het universitaire landschap, Oosterlinck benadrukt het keer op keer.

Een forse externe en een gebrekkige interne communicatie werden Oosterlinck geregeld verweten. Hij is nu eenmaal graag zijn gesprekspartners te snel af, neemt hun in snelheid zodat ze al meteen tegen een achterstand aankijken. Het was niet enkel de invoering van de semesterexamens waartegen LOKO protesteerde, het was ook de manier wáárop ze werden ingevoerd. Het zijn niet zozeer de interne hervormingen zelf die Oosterlinck het afgelopen jaar doorvoerde, die wrevel kweekten bij het academisch personeel, het was wederom de manier wáárop hij ze doorvoerde. Oosterlinck weet steeds waar hij heen wil en wel resultaten zien. Dit en zijn typerende voortvarende houding maken dat men rector Oosterlinck vaak als 'arrogant' omschreef. Toch is hij veel toegankelijker en meer luisterbereid dan zijn voorganger Dillemans, zeker voor studenten.

Genegen

Een aantal stokpaardjes kan Oosterlinck maar niet op stal laten. Naast de al genoemde band tussen industrie en universiteit vallen vooral de weerkerende pleidooien voor een semestersysteem en een creditsysteem op. En op middellange termijn kreeg de rector eigenlijk op bijna alle punten zijn zin: de uitbouw van — voor de profen vaak

erg lucratieve — spin-offs tijdens de laatste tien jaar, de semesterexamens werden na heel wat discussie uiteindelijk universiteitsbreed ingevoerd en met de flexibilisering die volgend jaar haar intrede doet, bewegen we toch weer wat meer in de richting van een zuiver creditsysteem.

Een zuiver creditsysteem is het Amerikaanse model. Daar bevinden zich de 'elite-universiteiten', daar moeten we heen als we Oosterlinck mogen geloven. Elite-universiteiten zijn namelijk een ander weerkerend fenomeen in Oosterlincks discours. Oosterlincks invulling van het concept 'elite-universiteit' was niet altijd even duidelijk. Is het een universiteit naar het evenbeeld van de Amerikaanse, inclusief torenhoge studiegelden of is het een louter kwalitatief elitaire universiteit? Oosterlinck lijkt verschillende keren de eerste zienswijze genegen, maar ontkent dit keer op keer in latere interviews.

Eenzelfde ambigue opstelling vinden we terug als het gaat over de democratisering van het onderwijs. De ene keer is die voltooid, aldus de rector, de andere keer is er nog een heel eind te gaan. Van sociale voorzieningen trok Oosterlinck zich alvast weinig aan, dat liet hij over aan anderen. Van zodra hij echter beseftte dat goede sociale voorzieningen een middel vormen om meer studenten naar de K.U.Leuven te halen, verandert dat enigszins.

Bij zijn aantreden in 1995 was er een overschot op de kamermarkt, stelselmatig nam dit overschot af om in 2003 de K.U.Leuven met de billen bloot te zetten: de universiteit moest haar personeel vragen om buitenlandse studenten onderdak te bieden. Ander probleemkindje was Alma, dat de sterke hand van een manager wel kon gebruiken, maar waar dezelfde mensen jarenlang verder mochten blijven ploeteren. Oosterlinck hield enkele mensen de hand boven het hoofd en weigerde de bevoegde studentencoördinator te vervangen ondanks eerder belofes daarover aan de studenten. Onder impuls van de studenten werd de situatie binnen Alma rechtgetrokken en kwam Oosterlinck in eind 2003 alsnog zijn belofte na om de studentencoördinator te vervangen.

Anderzijds wist burgie Oosterlinck Leuven in de kop van het peloton te plaatsen door het vlotte inspelen op de informatisering. KotNet werd onder impuls van de rector snel ingevoerd en breed toegankelijk gemaakt voor de studenten en de K.U.Leuven voorziet in goed uitgeruste pc-lokalen. Het kadert in het concept 'begeleide zelfstudie' dat de laatste tien jaar werd ingevoerd. Professoren doceren minder ex cathedra, maar verwachten een grotere inbreng van hun studenten via presentaties, papers en andere opdrachten die vaak via Toledo beschikbaar worden gesteld.

Liefde

De eredoctoraten. De band universiteit-industrie wordt weer opgepikt. Oosterlinck kreeg immers vaak het verwijt universitaire eredoctoraten als vrienden-diensten uit te delen aan bedrijfsleiders. Zo mochten de CEO's van Siemens, BP en Philips aanschuiven voor een lintje op het Patroonsfeest. Al bezorgde voorganger Roger Dillemans met André Leysen al eerder een topindustrieel een — fel gecontesteerd — eredoctoraat, tijdens Oosterlincks bewind breidde dit gevoelig uit. Vooral het feit dat personen uit de culturele sector minder aan de bak kwamen werd Oosterlinck kwalijk genomen.

De meest pijnlijke episode in de eredoctoraten dateert uit 2002. De K.U.-Leuven beslist om prins Filip een eredoctoraat toe te kennen. Een storm van protest breekt uit binnen en buiten de universiteit. In de media breekt de discussie los: verdient de prins het eredoctoraat of niet? De prins kan zich in zijn functie niet verdedigen en dus neemt Oosterlinck die taak op zich. Het wordt de rector niet in dank afgenomen. Tijdens het Patroonsfeest zijn er verschillende protestacties, doodsb bedreigingen worden in graffiti geuit aan Oosterlincks adres en zijn woning wordt op een nacht zelfs beschoten met een jachtgeweer.

De rector is nu eenmaal begaan met imago en eredoctoraten zijn een ideale manier om de K.U.Leuven een dagje (internationale) media-aandacht te verzekeren. Grote vissen als Alan Greenspan of Helmut Kohl dragen daar zeker toe bij. Ook achter de schermen toonde Oosterlinck zich trouwens een geducht lobbyist voor zijn universiteit. De rector beschikt over een uitgebreid netwerk en wist zich vaak als enige van de Vlaamse rectoren te verzekeren van een stem tijdens de discussies over het Europese hoger onderwijs. Parijs, Bologna, Berlijn: Oosterlinck was er en woog op de discussie. Dat hij hierbij vooral in functie van zijn eigen universiteit en niet zozeer de Vlaamse universiteiten pleitte, bedekken we maar met de mantel der liefde.

Niet enkel het imago van de K.U.Leuven is van belang, ook op zijn persoonlijke kijkt Oosterlinck toe. Door zijn manier van leiding geven wist hij zich de afgelopen tien jaar dan wel voor veel mensen aan de K.U.Leuven onmogelijk te maken, het deerde Oosterlinck niet zozeer. Met zijn afscheid als rector in het verschiet, is dat anders. De laatste

De ene keer is de democratisering van het onderwijs voltooid, de andere keer is er nog een eind te gaan

indrukken zijn immers belangrijk voor het beeld dat later van Oosterlinck zal worden gevormd. De vriendelijkheid waarmee de rector de rest van de universiteit de laatste maanden bejegt, valt menigeen aan de universiteit op.

Dat hij niet bijster populair was binnen zijn eigen universiteit leren ons de resultaten van de rectorsverkiezingen uit 2000. Oosterlinck was de enige kandidaat om zichzelf op te volgen. Met 58,6 procent van de stemmen wist Oosterlinck wel een meerderheid achter zich, maar met een hoge opkomst van 85,2 procent en slechts één kandidaat is het veelbetekenend als 346 stemgerechtigden zich de moeite getroosten om tegen te gaan stemmen.

Volgende week deel II, waarin we ondermeer Oosterlincks relatie met de studentenvertegenwoordiging en zijn grootste realisaties als rector van de K.U.Leuven belichten.

(foto's Pieter Baert)

Blokvorming bij studenten

Volgende week rectorverkiezingen, dat wist je al wel. Iets minder dan tien procent van de stemmen komt de studenten toe. Alle vertegenwoordigers op faculteitsraden en de vier studenten op Academische Raad mogen stemmen. Via studentenraad LOKO trachten de studenten in blok te stemmen.

Ben Deboeck

Zeventig procent voor de professoren, tien voor de assistenten, tien voor het technisch personeel en tien voor de studenten. Dat is grosso modo de verdeling van de stemmen bij de rectorverkiezingen over de universiteit. Van die blokken vormen de studenten de meest coherente groep, aangezien alle studenten via hun kring verenigd worden binnen studentenraad LOKO, die minstens om de twee weken vergadert. Op deze vergadering zitten de kringvertegenwoordigers, waaronder meestal de preses. Op die manier moet er in principe een terugkoppeling zijn tussen LOKO en de mensen op POC's en faculteitsraden via de kringvertegenwoordigers.

Kamermarkt

Via een 'conclie' met alle stemgerechtigden tracht LOKO volgende week eensgezind op één kandidaat-rector te stemmen. Het zijn met andere woorden de facultaire vertegenwoordigers die mogelijk in blok stemmen. LOKO op zich heeft geen stemrecht. Jeroen Vandromme is voorzitter

van LOKO-Kringraad en licht toe waarom LOKO er op aandringt in blok te stemmen bij de rectorverkiezingen.

Jeroen Vandromme: «Als studenten hebben we voor een stuk gemeenschappelijke belangen. We vragen ons allemaal af wat er op de kamermarkt zal gebeuren of met onze Alma's, maar ook hoe ons onderwijs en het onderzoek van onze instelling zullen evolueren. Wanneer de studenten overtuigd zijn om op dezelfde kandidaat te stemmen, dan is dat dé LOKO-kandidaat. Dat we dat zullen proberen werd unaniem beslist op de Open Algemene Vergadering (OAV) van LOKO. De vergadering besliste om een stemadvies, dus geen stemafpraak, uit te brengen.»

Liquideren

Veto: *Is het wel realistisch om te denken dat alle studenten vervolgens het stemadvies zullen naleven?*

Jeroen: «Dat weet je natuurlijk niet op voorhand. De studenten waren lang geleden voor Dillemans, toen was daar blijkbaar geen probleem. Bij de eerste verkiezing van Oosterlinck hebben de studenten voor Lamberts gestemd. De studenten hadden daar lang en duidelijk over nagedacht. Oosterlinck is nooit rancuneus geweest en we hebben steeds goed met hem samengewerkt, ondanks de vele verschillen. Bij zijn herverkiezing, dat weet iedereen, waren de studenten heel verdeeld. Na de stemvergadering was het advies tegen te stemmen, maar iedereen werd compleet vrij gelaten, omwille van de nipte meerderheid tegen.»

Veto: *Hoe bepaalt LOKO welke kandidaat de voorkeur wegdraagt?*

Jeroen: «We discussiëren over verschillende punten. Inspraak, sociale voorzieningen, onderwijs, de omgang met studenten. Je begrijpt dat de faculteiten hier een belangrijke rol in spelen. Na de discussie volgt dan een stemming volgens *alternative vote system*. Op die manier hopen we een consensuskandidaat te vinden. De uiteindelijke beslissing van onze vergadering is een advies voor alle aanwezigen. Soms lijkt het alsof we dissidente studenten liquideren. Eerlijk: we doen dat niet. De stemming is geheim, iedereen doet wat hij wil, maar LOKO en alle faculteitsraadsleden hebben de plicht te informeren en geïnformeerd te zijn. Daarom informeren we elkaar op voorhand en spreken we er uitvoerig over.»

«Ik ben er wel van overtuigd dat de verkiezingen hoofdzakelijk leven bij studentenvertegenwoordigers. We proberen echter zoveel mogelijk te informeren. Na de verkiezingen zullen we onze mening uitvoerig aan Veto meedelen. Omdat we vinden dat alle studenten recht hebben om te weten wat we doen.»

Wandelgangen

Veto: *Waarom geheimhouding en geen openlijke stellingname vanuit LOKO na het bepalen van de preferente kandidaat?*

Jeroen: «Onze geheimhouding is een noodzakelijkheid. We proberen samen te werken, omdat we iets willen bereiken. Studenten zijn volwaardige leden binnen de universiteit. Dat is onze visie. Tijdens de participatiegesprekken merk je dat de hui-

dige rector daar helemaal niet van overtuigd is. Wij zijn dus voor veel proffen geen volwaardige leden. Sommige proffen zeggen ons rechtuit, naast het feit dat ze een hoge post najagen, dat ze steeds op de kandidaat stemmen waar de studenten niet op stemmen. Als je weet dat sommige mensen binnen de universiteit anno 2005 nog zo reageren, dan frons ik mijn wenkbrauwen, zie ik de noodzaak in van samenwerking en nog veel meer van geheimhouding.»

Veto: *Bepaalde kandidaten sluiten nauw aan bij vaak grote faculteitskringen. Staat hun keuze niet bij voorbaat vast?*

Jeroen: «Bepaalde kringen hebben inderdaad een sterke voorkeur of afkeur ten aanzien van bepaalde kandidaten. Al die dingen samen vormen net de rijkdom van ons debat. Proffen zien elkaar vaak samen op recepties en vergaderingen. Studentenvertegenwoordigers spreken hun proffen, assistenten en de facultaire medewerkers over de verkiezingen. Maar als studenten over faculteitsgrenzen heen met elkaar in debat willen gaan, lukt dit raar maar waar veel kritiek op. Universitas zijn is voor ons ook verder kijken dan je eigen belang, dus naar alle studenten, maar ook het ZAP, het AAP/BAP en niet te vergeten het ATP.»

Veto: *Er zijn kandidaten die links en rechts laten horen dat ze de steun van (een deel van) de studenten al binnen hebben.*

Jeroen: «Ik sta er soms ook van versteld wat in de wandelgangen circuleert. Dat is tot nu toe niet het geval. Geen enkele kring heeft zich voorlopig openlijk uitgesproken over de kandidaten. Zoals ik al zei willen de kringen eerst met elkaar in gesprek gaan.»

BACHELOR IN ONDERWIJS

• Kleuteronderwijs • Lager onderwijs • Secundair onderwijs
OF OOK NOG...

• éénjarige opleiding Lager onderwijs • voortgezette opleiding buitengewoon onderwijs

OPENDEUR 11 MEI 2005

Studenten aan het werk - van 14u00 tot 16u30

www.khleuven.be

Als je bruist van enthousiasme

KHLEUVEN Voel de vonk

DEPARTEMENT LERARENOPLEIDING

Associatie Katholieke Universiteit Leuven

CAMPUS HEVERLEE Naamsesteenweg 355 • B-3001 Heverlee • tel. 016 39 92 00 • e-mail: dlo.heverlee@khleuven.be

CAMPUS DIFST Woorstandsplein 2 • B-3290 Diest • tel. 013 35 06 90 • e-mail: dlo.diest@khleuven.be

(advertentie)

"Er moet sowieso een kring komen"

Na de paasvakantie is het eenvoudiger voor een student om te overleven: op verschillende pos-ten in Leuven krijgt hij zaken gratis aangeboden. Kiesweken noemen ze zo iets. Dit jaar waren ze meer gespreid dan andere jaren. Wij gingen een kijkje nemen bij de 'Valkse Ruiters', de kiesploeg van het VRG.

Hanne Vermeiren

Het regent pijpenstelen als we op woensdag om halfdrie aankomen in de Valk. Buiten staan wat plastic tafeltjes met daarop lege blikjes die nu enkel nog tot pluviometer dienen. Enkele studenten roken buiten een sigaretje. Veel ambiance is er van buiten niet te merken, maar door de grote ramen zien we dat we in de Nieuwe Valk moeten zijn.

Daar is er al wat meer volk. Aan een toog kan je vermoedelijk gratis drank krijgen. Een aantal mensen zitten rond dezelfde plastic tafels als buiten, enkele jongens staan rond de voetbaltafel. In het midden hangt een gigantisch atomium, iets voor een andere activiteit. Nu is het faculteitsdebat: vier studenten, waaronder blijkbaar één moderator, zitten achter een tafel en hebben het over BaMa en bewakingscommissies. Wij snappen er niets van en waarschijnlijk velen met ons. Er zit enkel een mager eerste rijtje,

waarvan de meeste nog een T-shirt aanhebben van de 'Valkse Ruiters', de echte kiesploeg van het VRG. Daarnaast zijn er nog 'Het Valks Belang', de lolploeg van het presidium van dit jaar en 'de 7 Eikels', de lolploeg van het HDR. Als we even rondvragen blijken zij 'niet zoveel gedaan te hebben'. Tegelijk met het faculteitsdebat is er een andere, ludiekere activiteit bezig: gratis massages. We schuiven aan in de rij, maar ook hier vooral Valkse Ruiters te vinden. Tijd voor een praatje.

Blok

Bij VRG wordt er altijd voor de hele ploeg gekozen. Kristof Emmers is kandidaat voor Ontspanning voor volgend jaar en Bart Verbelen wil de eerste bac'ers goed opvangen. Als we vragen wat er deze week gebeurd is, luidt het antwoord: "Veel gratis: gratis eten, drinken, een gratis fuif, gratis film." Verder ook nog te beleven: volksspelen in de Valk, een Nederlandstalige avond, een jenever- en sangria-avond... Gisteren was het Go-kart-race op het Hooverplein (zie foto). Het weer zat niet mee en om half vier leek het er al behoorlijk uitgestorven. "De piek van mensen was er om drie uur. Iedereen vond het wel leuk hoor. Er zijn zelfs een aantal mensen tegen de grond gegaan." Niet door de drank, blijkbaar. "Er is nooit teveel gedronken."

Al bij al vinden ze het een geslaagde week. Er is veel volk naar de activiteiten gekomen. "Zoals nu: de gratis pasta

sloug blijkbaar erg aan. Toch is het niet hetzelfde als anders. Vorig jaar kwam het net na de paasvakantie en was iedereen in feeststemming. Nu is het al dichter bij de blok, iedereen is al drie weken aan het studeren. Dat is wel een verschil," meent Kristof. Toch lijkt er ons niet erg veel volk te zijn. "Dat is omdat er nu velen les hebben, zo'n debat zet je eigenlijk beter 's avonds." Toch denken ze genoeg volk aan te trekken, en zeker genoeg volk van Rechten. "We doen het hier in De Valk, dat is opvallend voor de Rechtenstudenten. Je kan het ook op het Ladeuzeplein doen zoals Ekonomika volgende week of in de Dekenstraat zoals Industria gisteren, maar dan bereik je ander volk."

Lustrum

Als we vragen of deze twee opkomende presidiumleden weten welk belang het heeft om dit jaar te stemmen, vallen ze uit de lucht. "Is dat iets met BaMa? Er is wel een lustrum volgend jaar: 120 jaar VRG!" Ze hebben er wel vertrouwen in verkozen te geraken. "De tien procent zal wel gehaald worden. We gaan daarvoor rond in de lessen en hier kan ook gestemd worden. Bovendien moet er sowieso een kring komen." Voor de lustrumviering dus.

Bij de massage zelf liggen twee jongens met een handdoekje over hun boxershorts. Tim en Tim stellen ze zich voor, de ene doet wel Rechten, de andere Sociale Hogeschool. Ze vinden het wel leuk, de massage. De Rechtenstudent zal zeker gaan stemmen, maar misschien is dat een vertekend beeld, er staat iemand van de kiesploeg naast hem. Ook Rechtenstudent Matthias zal stemmen, "als ik in de buurt ben."

Terug uit de massagekamer houden we twee meisjes tegen. Anneleen en Inge zijn geen Rechtenstudenten, maar handelsingenieurs die volgende week met een lolploeg opkomen bij Ekonomika. Ze hadden les in De Valk en zijn gelokt door het gratis eten. "Zij doen dat tenslotte ook bij ons volgende week", lachen ze. Wat verder proberen we het opnieuw, er moeten toch ergens enthousiaste Rechtenstudenten zijn? Ook hier vangen we bot: de gratis pasta was overtuigend voor Gerine, Lisa en Katrien. De eerste en de laatste studeren wel in Leuven, maar Letteren en Criminologie. Lisa is zelfs geen Leuvense student. Wat een mens al niet doet voor gratis pasta en gratis drank.

Als we terug buiten staan, is de regen opgehouden. Vijf meter buiten de Valk is er niets meer te merken van de kiesweek van het VRG. Hopelijk is dat niet de indruk die het op de Rechtenstudenten heeft nagelaten.

(foto Pieter Baert)

VTK: twee echte ploegen

De studenten burgerlijk ingenieur hebben als enige een echte keuze bij de kringverkiezingen. Er komen immers twee echte ploegen op. Veel verschillen zijn er echter niet tussen die ploegen.

Alain Janssens en Jan Limet, de kandidaat-presesens, zitten allebei al in het huidige presidium. Er is dus geen sprake van een "zittende" ploeg en een uitdager. De verkiezingsstrijd is dan ook heel vriendschappelijk.

Waarom dan twee verschillende ploegen? "We wilden gewoon allebei heel graag preses worden", zegt Jan Limet, "We hebben ook standpunten over dezelfde dingen: de broodjesbar, de cursusdienst enzovoort". Ook volgens Alain Janssens zijn er weinig verschillen: "We willen bijvoorbeeld allebei samenwerken met andere kringen, maar ik breng dat meer in de praktijk door al tijdens de kiesweek gezamenlijke activiteiten te organiseren."

Over serieuze zaken als onderwijs of de rol van VTK in LOKO zijn er geen meningsverschillen tussen de kandidaten. Alain Janssens: "Zulke zaken regelen we bij VTK liever intern". Jan Limet: "Ons programma gaat eerder over dagdagelijkse dingen die de gemiddelde student bezighouden."

En wat na de verkiezingen? Wellicht zal de winnende ploeg een heel aantal mensen van de andere ploeg opnemen in hun midden. Studenten die zich voor hun kring willen inzetten, zijn immers altijd welkom.

(ldk)

KORT • KORT • KORT KORT • KORT • KORT • KORT • KORT • KORT

Met of zonder 150 miljard

Slechts 21 procent van de Europese bevolking heeft een diploma hoger onderwijs. Dat is beduidend minder dan in de Verenigde Staten (38%) of Canada (43%). Om die kloof te overbruggen moeten de lidstaten van de Europese Unie jaarlijks 150 miljard euro meer in hoger onderwijs investeren. Dat is de conclusie van een rapport dat de Europese Commissie vorige week bekend maakte en overgenomen werd door *Le Figaro*.

Met dat budget moeten de kwaliteit en de aantrekkelijkheid van de instellingen verbeterd worden. Opvallend is de passage in het rapport waar het gaat over de financiering "met of zonder een substantiële bijdrage van de studenten". Die onduidelijkheid bestaat alvast niet in het Verenigd Koninkrijk, waar studenten vanaf volgend academiejaar met 4.500 euro een fikse bijdrage leveren. In Duitsland kunnen de deelstaten sinds kort onafhankelijk van elkaar tot 1.000 euro per semester vragen en ook in Frankrijk woedt de discussie.

Dewinter nekt ALS

Het verhinderen van een debat met Filip Dewinter (VB) vorig jaar kan de Actief Linkse Studenten (ALS) in Gent wel eens zuur opbreken.

De Gentse Sociale Raad adviseert het Gentse universiteitsbestuur immers om de ALS uit te sluiten zodat de extreem-linkse beweging niet langer gebruik kan maken van universitaire gebouwen, noch langer subsidies krijgt.

Aanleiding is het verhinderen van een debat van het rechts-flamingante KVHV tussen Dewinter en Patrik Vankrunkelsven (VLD) in maart 2004 waarbij geweld gebruikt werd en ervoor zorgde dat activiteiten met VB-personen quasi onmogelijk werden aangezien de UGent vreesde voor nieuwe problemen. Eerder poogden de andere Gentse politieke studentenbewegingen om ALS te wippen, maar dat mislukte. Nu werd het dossier dus voorgelegd op Sociale Raad dat de uitsluiting adviseerde. Sociale Raad wordt voor de helft bemand met studentenvertegenwoordigers.

Nu ook nieuwe vice

Luc Moens (50) mag zich de komende vier jaar de Gentse vice-rector noemen. In de verkiezingen haalde hij het vorige week met bijna driekwart van de stemmen van zijn tegenkandidaat Paul Kiekens. Eén ronde volstond dan ook voor Moens. Moens is gewoon hoogleraar in de vakgroep Analytische Chemie, faculteit Wetenschappen. Sinds 2002 is hij bovendien decaan van die faculteit. Vanaf 1 oktober gaat de nieuwe

ploeg in Gent van start. Eerder werd arts Paul Van Cauwenberge al verkozen tot de nieuwe rector van de UGent.

Laptopgebruik nog hoger

De poll die we op Toledo terugvonden vorige week bevestigt ongeveer de enquête waarover we vorige week berichtten: vier op de tien studenten gebruikt een laptop. Om precies te zijn vinkte 45 procent van de voorlopig 7.750 invullers het vakje 'ik gebruik een laptop' aan via Toledo.

Goed gezelschap... voor UA

De Universiteit Antwerpen heeft als eerste Belgische universiteit de accreditatie van de 'Association to Advance Collegiate Schools of Business' (AACSB) gekregen. Die dankt ze aan de managementopleidingen die in Antwerpen worden aangeboden. Naast de UA vinden we onder meer Harvard en de London Business School terug onder de geaccrediteerden van de AACSB. Het 'keurmerk' moet de UA de mogelijkheid geven zich beter in te werken in internationale netwerken.

(jb & bd)

SOCIALE RAAD VIERT VEERTIGSTE VERJAARDAG

Een revolutionair kantje

Sociale Raad (SoRa) mag dan wel veertig geworden zijn, het is meteen de laatste verjaardag die deze studentenraad mag vieren. SoRa wordt namelijk samengevoegd met Kringraad zodat een centraal orgaan onder de naam 'LOKO' ontstaat. Het ideale moment dus om op het leven terug te blikken.

Laurens De Koster, Wim Gemoets & Anne Ruette

De eerste jaren

SoRa mag dan wel in 1964 opgericht zijn, dat betekent niet dat de studenten daarvoor niet in sociale studentenzaken geïnteresseerd waren. Voor '64 bestonden er verschillende groeperingen die zich los van elkaar engageerden. Soms wisten die groepen niet eens van elkaars bestaan af. Daarom beslisten enkele studenten uit organen zoals Alma en Acco om de coördinatie tussen die groepen op gang te trekken. En SoRa was geboren, vijf jaar voor Kringraad, Kultuurraad en Sportraad.

(foto archief)

Dat het sociaal engagement vóór SoRa vooral gebaseerd was op een concreet idealisme, illustreert het ontstaansverhaal van Alma. De legende wil dat een student de auto van de rector was binnengekropen, met de plannen om van zijn eigen kotgebouw een studentenrestaurant te maken onder de arm. Zo kon hij de rector overtuigen van de noodzaak van Alma.

Tegelijk was de coördinatie tussen de studenten nog om een andere reden nodig. Het besef dat het hoger onderwijs 'gedemocrateerd' moest worden, begon in de jaren vijftig ook de Belgische regering te doordringen. Dat besef resulteerde in de zogenaamde *wet van zestig*, naar het jaar waarin ze goedgekeurd werd. De wet van zestig regelde de toekenning van sociale voordelen aan de universiteiten. Daarom was er ook een soort beheerraad nodig, die deze sociale gelden beheerde, de voorloper van de huidige Raad voor Studentenvoorzieningen (RvS). Enkele studenten van Sociale Raad zetelden ook in deze beheerraad en konden tegelijk individuele initiatieven helpen stroomlijnen.

Aksie!

In die veertig jaar kwam Sociale Raad natuurlijk geregeld lijnrecht tegenover de universiteit te staan. Eén van de strijdpunten was huisvesting. SoRa speelde een rol in de renovatie van het Groot-Begijnhof, de bouw van Arenberg, Camilo Torres en later Groenveld — dat inmiddels al weer verkocht is. Rond Camilo Torres hebben zich overigens nog enkele verhitte discussies afgespeeld, alleen al rond de naam. De studenten verkozen aanvankelijk de naam Ché Guevara, maar een atheïstische communist was voor een katholieke universiteit natuurlijk onaanvaardbaar. Daarom trokken de studenten de kaart van Camilo Torres, een gelovige communist, maar dan minder bekend en dus minder aanstootgevend. De universiteit was er overigens wel voor te vinden dat Camilo Torres een priester was die nog aan de K.U.Leuven gestudeerd had. Toen de beslissing gevallen was, verspreidde SoRa direct pamfletten waarin het revolutionaire kantje van Torres opgemeld werd. Vandaar dus het extreem-linkse imago dat Sociale Raad tot op vandaag met zich meezult.

In 1971 slaagde SoRa erin om massaal te mobiliseren tegen het geweld van de politie tegen studenten. Die betoging kwam er nadat

een politieagent een student economie 'per ongeluk' had doodgeschoten. De agent dacht namelijk dat hij op een dief gericht had.

Maar Sociale Raad zette zich ook in voor nationale betogingen, zoals in 1972. Toen wilde de regering het budget voor de sociale sector inkrimpen en het inschrijvingsgeld naar 5.000 frank optrekken. Naast twee betogingen bezette SoRa toen ook het rectoraat. Een week later viel de regering, zij het over de zaak-voeren.

Zes jaar later was het weer zover. De regering-Tindemans was van plan de subsidies voor de sociale sector te blokkeren en het inschrijvingsgeld tot 10.000 frank te verhogen. Een tsunami van 'acties tegen de 10.000' volgde. Later moesten dertig studenten voor de correctionele rechtbank komen voor hun aandeel in die acties.

Ook in de jaren tachtig wilde de regering snoeien in het budget van de sociale sector, het Sint-Annaplan. SoRa reageerde met een boycot van de inschrijvingen in de Hallen, wederom een rectoraatsbezetting en een betoging van meer dan 15.000 man in Brussel.

De dialoog met de universiteit was al die jaren zeker niet vanzelfsprekend. Het werd SoRa niet altijd in dank afgenomen dat het lastige vragen stelde. Denk maar aan de studentenspeech van '80-'81. Toen hekelde SoRa-voorzitter Karel Meganck — in die tijd mochten Sorakkers nog de studentenspeech afsteken — de besparingen in het hoger onderwijs. De proffen trachtten hem onverstaaanbaar te maken met voetgetrappel.

Maar halweg de jaren tachtig verminderden de acties en probeerde SoRa vooral zijn verwezenlijkingen te behouden. SoRa begon zich meer en meer toe te leggen op mede-beheer en inmenging in maatschappelijke discussies is vandaag helemaal uit den boze. De laatste huisvestingsactie dateert alweer van twee jaar geleden. Toen verjoeg Tobback op zijn eentje alle Sorakkers van de Grote Markt.

De crisisjaren

Een van de redenen dat Sociale Raad volgend jaar wordt samengevoegd met Kringraad, is de chronische onderbemanning waarmee SoRa nu al enkele jaren kampt. De belangrijkste oorzaak daarvan is wellicht het grote aantal SoRa-crisissen, waarvan die in het academiejaar 2000-2001 de ergste was. SoRa is nooit volledig gerecupereerd en maakte daarna nog enkele mini-crisissen door.

Het grote probleem in 2001 was de kloof tussen de vrijwilligers die voor SoRa vertegenwoordigende functies opnamen enerzijds en de kringvertegenwoordigers die het SoRa-beleid moesten bepalen anderzijds. Vanuit de kringen was er onvrede over het gedrag van verschillende vrijwilligers, die te veel hun eigen mening zouden doordrukken.

De bom barstte toen VTK een motie van wantrouwen indiende tegen twee Sorakkers van de Alma-fractie. Met de steun van nog enkele grote kringen werden de twee afgezet, waarop alle andere vrijwilligers boos opstapten. De verzoening werd de volgende week ingezet, maar het was al te laat en SoRa moest het vanaf toen doen met een kleinere reserve aan vrijwilligers.

De tegenstelling tussen de idealistische vrijwilligers en de kringmensen stak weer de kop op in 2003. Alweer VTK had problemen met de koers die SoRa voer op het gebied van het mede-beheer. Volgens VTK was het niet langer een goed idee om studentenvertegenwoordigers te plaatsen in de Raad van Bestuur van bedrijven als Acco en vooral Alma. Ook deze crisis werd bezworen, maar weer tegen een prijs. Deze keer besliste VTK zelf om op te stappen uit SoRa.

VTK kwam het volgende academiejaar terug en sindsdien zijn grote discussies uitgebleven binnen SoRa. Meer en meer bleek echter dat SoRa het kleine broertje was van Kringraad, de vergadering waar de meeste presessen zitten. Dat werd dit academiejaar nog pijnlijk duidelijk toen SoRa een betoging tegen het Vlaams Blok steunde, maar een week later werd teruggeloten door de presessen.

Ook het aantal vrijwilligers steeg niet bij SoRa en de interesse van de kringen bleef op een laag pitje staan. Een hervorming werd dus steeds dringender. Dit jaar is die er dan uiteindelijk gekomen, al twijfelen sommige Sorakkers en vele oud-Sorakkers eraan of die wel tot resultaat zal hebben dat de interesse van de kringen en de gemiddelde student in sociale voorzieningen zal toenemen.

<http://sora.loko.be>

Rik Torfs

Rectorskandidaat

«Ik heb zelf een jaar in Sociale Raad gezeten, nadat ik bij Kringraad zat. Er werd toen namelijk niemand gevonden. We hadden dat jaar een legendarische vrijgestelde: drie keer is er geprobeerd om hem af te zetten, maar hij kon de vergaderingen zo goed rekken dat het nooit is gelukt.»

«Uit de speech van daarnet heb ik vooral onthouden dat er een grote dynamiek uitgaat van mensen die verdwijnen. We hechten vaak te veel belang aan ervaring, terwijl een frisse kijk ook interessant is. Daarom vind ik het ook positief dat de onnozelaars van vandaag snel worden vervangen door de onnozelaars van morgen. Maar dan sympathieker gezegd natuurlijk.»

Bart De Moor

Rectorskandidaat

«Volgens mij is het een mythe dat Sociale Raad en Kringraad altijd ruzie maakten. In onze tijd kwamen wij heel goed overeen. Er waren wel eens meningsverschillen, maar die werden altijd uitgepraat als we tot zes uur 's morgens in de Libertad gingen drinken. Wat me wel opviel aan de speeches, is dat veel discussies om de zoveel jaar terugkomen.»

«Een van de redenen dat Kringraad en Sociale Raad destijds een goede relatie hadden, was een gemeenschappelijke vijand: de NSV kwam nogal op in die tijd. Bij de studentenbeweging was het eerder Veto waar we problemen mee hadden. Zo hebben we eens de hele redactie buitengezet: we vervingen alle paswoorden en sloten.»

Marc Vervenne

Vice-rector en rectorskandidaat

«Zelf ben ik nooit bij Sociale Raad geweest: ik was al een 'bejaarde' student toen ik in 1975 in Leuven aankwam en ben dan snel getrouwd. Ik ben wel goed vertrouwd met de werking van Sociale Raad. Ik vind het wel een beetje jammer dat Sociale Raad verdwijnt in zijn huidige vorm. Het was een zichtbaar 'instituut' in Leuven, dat altijd de functie heeft gehad te sensibiliseren en vaak de luis in de pels was van het sociale beleid van de universiteit. Voor sociale voorzieningen is dat cruciaal: als je in slaap valt, gebeurt er niets, of zaken die hun doel voorbij-schieten.»

«De integratie van Sociale Raad binnen één structuur biedt natuurlijk voordelen. De samenhang met onderwijs zie ik als een opportuniteit. Door het Bologna-proces bijvoorbeeld komt er meer mobiliteit. Dat is een goede evolutie. Studenten met minder financiële draagkracht moeten echter ook de kans krijgen om te 'bewegen' in Europa. Ik hoop dat de studenten zulke problemen zullen blijven aankaarten. Ik moet zeggen dat ik daar wel vertrouwen in heb.»

Nele Spaas

VVS, ex-Sociale Raad

«Ik ben hier voor de begrafenis van een geliefde. In SoRa bloeiden mensen open, werden ze kritisch opgevoed. Ik stam nog uit de periode van de strijd voor maatschappelijke standpunten, al was dat toen al aan het afkalven. Dat is een jammerlijke evolutie, want SoRa verloor zo heel wat van zijn *sex-appeal*.»

Ria Levecke

LOKO-boekhoudster

«In de speech zei iemand dat de boekhouding een ramp is, maar voor de duidelijkheid: ik doe de SoRa-boekhouding niet meer. Sociale Raad ken ik vooral omdat de mensen soms rustig een praatje komen slaan.»

«In de jaren dat ik hier werk, heb ik veel studenten gezien. Vroeger bleven ze wel langer ronhangen, nu is de opvolging vaker een probleem. De studenten zijn wel veel properder geworden.»

SoRa-VOORZITSTER KIJKT ACHTER- EN VOORUIT

Discussiëren over mayonaisepompjes

De laatste van haar soort, zo kan je Els Van de Beek wel omschrijven. Voor ze de kaarsen definitief uitblaast, blikt de voorzitter van Sociale Raad (SoRa) terug op haar eigen verwezenlijkingen en op 40 jaar SoRa. In de toekomst legt ze de verantwoordelijkheid bij de Leuvense pressen.

Veto: Sociale raad bestaat 40 jaar, maar tegelijk worden jullie opgedoekt. Een feest in mineur?

Els Van de Beek: «Oppedoekt is een verkeerd woord. Ik spreek van een fusie met Kringraad. Inhoudelijk verandert er niet veel omdat er nog een onafhankelijke bureauwerking is voor sociale voorzieningen en onderwijs. Het is enkel de eigen AV (Algemene Vergadering, het belangrijkste beslissingorgaan van SoRa, red.) die verdwijnt. De situatie is eigenlijk dubbel. Zelf ben ik aan de ene kant voorstander. We hebben de laatste jaren een recruiteringsprobleem en door de fusie kunnen we meer kringen betrekken bij wat SoRa doet. Aan de andere kant heb ik natuurlijk wel schrik dat een bepaalde expertise verloren gaat.»

«Kringraad en SoRa zijn sowieso al dicht naar elkaar toegegroeid. We werken vaak samen en de materie overlapt elkaar ook. Als mijn opvolgers het goed aanpakken en duidelijk overbrengen waarvoor wij staan, komt er heus wel meer interesse vanuit de kringen.»

Implementatie

Veto: Vroeger kwam SoRa vaak in het nieuws met concrete acties. Daar horen we steeds minder van.

Els: «Ik denk dat dat een logische evolutie is. Vroeger moesten de studentenvertegenwoordigers vechten om inspraak. Door de evolutie bepalen wij nu mee de agenda. We zijn van een conflict- naar een echt medebeheermodel geëvolueerd. Meningsverschillen bediscussiëren we intern.»

«Dit jaar was ook wel een rustig jaar na de crisissen van verleden jaar. Met Alma gaat het op dit moment goed en binnen sociale voorzieningen zijn ook een aantal zaken veranderd. Voor de huisvesting zal er een gezamenlijke exploitatie met Algemeen Beheer komen. Dat is een goede zaak als we onze visies over goedkope huisvesting, op elkaar afstemmen.»

«Met de vernieuwing van Alma2 is ook wel duidelijk dat Alma een nieuwe trend zet. Samen met de nieuwe directie wordt er ook werk gemaakt van de COP (Centrale Opslag- en Productie eenheid, red.) die voor de slechte cijfers van Alma zorgde. Voor de sociale en juridische dienst zijn er nu ook nieuwe criteria.»

«Vorig jaar is de kadernota voor Studentenvoorzieningen van Danny Pieters goedgekeurd en wij zijn dit jaar vooral bezig geweest met de implementatie van de sectoriële nota. We zorgen ervoor dat de democratiseringsgedachte behouden blijft. Er is dus duidelijk toch wel wat gebeurd.»

Veto: Het lijkt alsof er geen problemen meer zijn op sociaal vlak.

Els: «Bij huisvesting gaat het nu echt wel de goede kant op. Ook de doelstelling van Alma moet bewaard worden: goedkope maaltijden voorzien en een sociale ontmoetingsplaats zijn. We willen geen commercieel bedrijf dat enkel voor winst gaat. Met de beheersovereenkomst hebben we duidelijk gemaakt wat onze eisen zijn. Nu gaat het goed met Alma, maar dat kan op twee maanden tijd weer helemaal omslaan. We moeten die positieve evolutie aanhouden en in de gaten houden. De problemen zijn dus zeker niet definitief van de baan.»

Paard

Veto: SoRa kampt met een representativiteitsprobleem, terwijl sociale thema's studenten toch sterk aanbelangen.

Els: «Ik denk dat de grote SoRa-crisis van enkele jaren geleden ons de nek heeft omgedaan. Voor de kringen waren we tot voor enige tijd een bende linkse communisten. Dat zorgde natuurlijk voor een enorme clash tussen de kringvertegenwoordigers en het SoRa-bureau. SoRa is dan in elkaar gezakt en had nog maar twee vertegenwoordigers in de Raad voor Studentenvoorzieningen (RvS). Langzaam bouwen we nu weer op.»

«We drijven niet meer op ideologie, maar hebben een pragmatische aanpak. SoRa heeft een visie: 'Wat is het beste

voor de student?' Het draait om de democratisering van het onderwijs: goedkope maaltijden, studietoelagen en goedkope huisvesting. Persoonlijke overtuiging moet je achterwege laten en je moet kijken naar wat het beste is voor de studenten. Nu hebben we een goed bureau met mensen met een goede expertise. In de nieuwe structuur zal het vooral belangrijk zijn de kringen het belang van sociale voorzieningen te laten inzien en te hopen dat op die manier nieuwe mensen doorstromen. Anders zal het niet lukken.»

Veto: Kan het ook niet aan het gebrek aan interesse bij de kringen liggen? Die hebben wel onderwijsverantwoordelijken, maar er is geen aanspreekpunt voor sociale zaken.

Els: «Daar zit zeker iets in. Ik heb er met een aantal pressen over gesproken. Het lijkt altijd zo alsof wij over mayonaisepompjes discussiëren, maar ik denk dat als we het goed kunnen aanbrengen — en dat is de opdracht van de volgende ploeg — dan kunnen we toch enige interesse opwekken bij de kringen. Eigenlijk zijn de kringen er ook wel mee bezig, want als er prijsstijgingen zijn in Alma, staan ze allemaal op hun achterste poten.»

Veto: In het begin van dit academiejaar zijn jullie door de pressen teruggefloten met jullie politieke stellingname.

Els: «Persoonlijk vind ik dat een jammere zaak. De kringen

vesting heeft benadrukt. SoRa is altijd de discussie aangegaan wanneer er weer eens een prijsstijging was. Het democratiseringsideaal van veertig jaar geleden staat nog altijd voorop. Mensen die het moeilijk hebben, moeten ook de mogelijkheid hebben om te studeren. De strijd voor dat doel, om het met een groot woord te zeggen, is nog altijd niet afgelopen. In vergelijking met de jaren 60 is er zeker al iets gebeurd. En als we vergelijken met andere landen, dan

kunnen we alleen maar vaststellen dat we er echt niet slecht voorstaan.»

Veto: Heb je de indruk dat de rector kandidaten oprecht geïnteresseerd zijn in sociale materie?

Els: «Het is logisch dat

iedereen zich achter de ideeën van Danny Pieters schaaft. Een aantal kandidaten toont extra interesse, maar daar wil ik verder niets over kwijt. Ik had een interessant en oprecht gesprek met één van de kandidaten. Daarom denk ik niet dat het een manier is om de studenten te paaien.»

«Eigenlijk ben ik al blij dat sociale voorzieningen vermeld worden in de programma's. Dat was vijf of tien jaar geleden helemaal niet het geval. Er waren ook een aantal kandidaten op de internationale conferentie over de toekomst van studentenvoorzieningen. Misschien is het campagneverwerving, maar toch.»

«Het is ook wel een verwezenlijking van Pieters dat hij

het belang van sociale zaken bij de rector wist door te duwen, bijvoorbeeld met de manifesttekst. Met het congres zijn sociale voorzieningen op de kaart gezet. Pieters, in tegenstelling tot Dirk Van Gerven (de voorganger van Pieters en de huidige studentendecaan, red.), is erin geslaagd door te dringen op het beleidsniveau zodat er daadwerkelijk ook iets gebeurd is op sociaal vlak.»

Fier

Veto: Op welke realisaties van het afgelopen jaar ben je erg trots?

Els: «Een heel belangrijke verwezenlijking is het probleem met buitenlandse studenten dat we aangekaart hebben. Er zijn heel wat problemen terwijl de K.U. Leuven zich voordoet als dé internationale universiteit. Als buitenlandse studenten naar hier komen, willen ze ook fatsoenlijke levensomstandigheden om hun studie te kunnen aanvatten. Het

probleem zit op verschillende vlakken. Er zijn, vooral in de wetenschappen, heel wat faculteiten die mensen naar hier halen, zonder na te denken of dat wel haalbaar is.»

«Er is geen coherent beleid voor buitenlandse studenten en bovendien nog niet eens een eindverantwoordelijke. Dat is toch wel heel bizar voor een studentenpopulatie die tien procent van het geheel uitmaakt. We eisen daarom ook dat er een eind-

verantwoordelijke komt en dat er een duidelijk beleid rond gevoerd wordt. Informeel overleg is er wel, maar het moet gewoon in vaste structuren gegoten worden.»

«Op het vlak van huisvesting hebben we

gesproken met de stad Leuven. We willen dat de prijzen dalen door een soort van sociale huisvestingsmaatschappij voor studenten. Hoe dat allemaal concreet moet uitzien, is wel nog niet helemaal duidelijk.»

Veto: Welke zijn de grote sociale thema's die je aan je opvolgers overlaat?

Els: «Het wordt tijd dat er aan een doelgroepenbeleid gewerkt wordt. Er zijn heel wat allochtonen die capabel zijn, maar niet tot hier geraken. Het is maatschappelijk belangrijk dat ook zij betrokken worden in het hoger onderwijs. Je kunt dat doen door het plannen van meer begeleiding, taalcurricula en leerstrategieën. Een actieve werving naar middelbare scholen toe mag zeker ook niet ontbreken. LOKO moet de problematiek op de agenda plaatsen en zelf natuurlijk ook een beleid voorstellen.»

"We drijven niet meer op ideologie"

"Een aantal rector kandidaten toont oprecht interesse in sociale materie"

(foto Jelle Goossens)

keurden het eerst goed en daarna hebben ze zich er op de OAV tegen verzet. Op de vergadering is wel de opmerking gemaakt dat SoRa geen fout gemaakt heeft, maar de kringen zelf vonden ook dat ze een verantwoordelijkheid op zich te nemen hadden. Blijkbaar is het allemaal niet zo eenvoudig.»

«We zitten natuurlijk in het LOKO-systeem met kringen. De OAV is het hoogste orgaan en kan alles naar zich toetrekken. Dat is gebeurd en we hebben ons daarbij neergelegd. Anders krijgen we weer een LOKO- of SoRa-crisis en dat mag zeker niet de bedoeling zijn.»

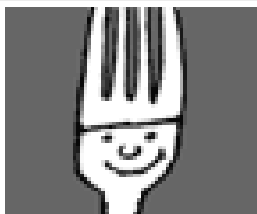
Veto: Hoe zie je de democratisering van onderwijs in praktijk?

Els: «Laatst stond in de krant dat ons onderwijs elitair is en niet alle doelgroepen bereikt. Dat is zeker een taak van de universiteit en daar is zeker nog een rol weggelegd voor SoRa. Iedereen weet dat het een maatschappelijk probleem is, maar misschien kan SoRa het debat op gang brengen. Samen met de universiteit kunnen we dan een bepaald beleid voor allochtonen uitstippelen.»

Veto: Wat zijn voor jou de belangrijkste verwezenlijkingen in het veertigjarige bestaan van SoRa?

Els: «Het hele sociale beleid vind ik een fantastische verwezenlijking, als je ziet wat voor participatie en enorme samenwerking er tussen studenten en universiteit is. Het is de ideale situatie en het werkt ook wel. Heel belangrijk is ook dat SoRa altijd het belang van goedkope maaltijden en huis-

Menu van de week in Alma 1-2-3 2 - 6 mei 2005

A1 = alleen Alma 1   **A2** = alleen Alma 2
A3 = alleen Alma 3   = vegetarisch

(advertentie)

dinsdag

Roomsoepje met ui en kampernoelies	0,50
Hamburger met jonge wortelen	2,30
Groenteburger met bloemkool en broccoli 	3,40
Varkensgebraad met portosaus en Ardeense aarappelen	4,30
Bami goreng A1+3	3,40
Koninginnenhapje A1+3	3,05
Rumsteak A2+3	3,95

woensdag

Andalousische tomatensoep 	0,50
Braadworst met bloemkool in roomsaus A2+3	2,30
Vegetarische lasagne 	3,40
Kalkoenlapje met romige kampernoeliesaus, A1+3 oventomaat en wafeltjes	4,30
Kipkroketten met Portosaus en erwtes A2+3	3,95
Spaghetti Bolognaise A1	2,30/2,70
Stoofvlees op z'n Vlaams A3	3,40
Rumsteak	3,95

donderdag

Groentesoep met spekjes	0,50
Spek met spiegelei en spinaziestoemp	2,30
Moussaka met Griekse sla 	3,40
Cordon bleu met Roquefortsaus en boontjes	3,95
Koninginnenhapje	3,05

vrijdag

Tomatensoep met prei	0,50
Vleesragout in romige kampernoeliesaus met gebakken aardappelen	2,30
Quorn fingers met Provençaalse saus en witloof	4,30
Lasagne al forno A3	3,95
Rumsteak met gegratineerde bloemkool en rosti A3	4,30
Spaghetti Bolognaise A3	2,30/2,70
Stoofvlees op z'n Vlaams A2	3,40
Rumsteak A2	3,95

Op donderdag 5 mei zal Alma 2 open zijn

Op vrijdag 6 mei zullen Alma 2 en Alma 3 open zijn

Kijk ook op de website voor menu Gasthuisberg,
Justus Lipsius en Pauscollege

BABYLON SLUIT NIEUWE EDITIE VAN
LITERAIRE PRIJS AF

Woord gecombineerd met muziek en beeld

Het had de 29ste Interuniversitaire Literaire Prijs van Germania kunnen zijn, maar door hervormingen werd het de eerste editie van Babylon. Afgelopen dinsdag werden de laureaten bejubeld in een schaars gevulde Pieter De Somer-aula. Met ruim honderd inzendingen in de categorieën proza en poëzie mocht de organisatie van een succes spreken.

Katleen Gabriëls

Tot 8 april konden Vlaamse studenten hun literaire pennenvruchten inzenden. Dinsdagavond 26 april werd het geheel afgesloten met een prijsuitreiking. Voor de zes laureaten bekendgemaakt werden, gaf dichter Erik Spinoy een lezing over de toegankelijkheid van poëzie. Spinoy deed dat onder de titel "Hermetisch? Ikke?" en aan de hand van gedichten van Hugo Claus. Spinoy, hoogleraar aan de universiteit van Luik, hield helaas meer een hoorcollege dan een aangename literaire lezing. De presentatrice verwoordde het dan ook treffend toen ze erna zei: "Tijd voor een beetje interactie."

Na een kleine opvoering van het Babylontoneel werden de drie laureaten voor proza bekendgemaakt. Derde en tweede werden respectievelijk de Leuvense studente Ruth Mellaerts en Thomas De Graaff, student aan het Vlekho. Winnaar werd Jeroen Bernaer met zijn kortverhaal "Het vrolijke bestaan". Hij won niet enkel een vulpen en 200 euro, maar ook een ietwat bevreemdend knuffelbeest van kunstenaar Pieterjan Gincjels. Terwijl Bernaer uit eigen werk voorlas, maakte Axl Peleman, die voor de muzikale omlijsting zorgde, zich te vroeg hoorbaar toen hij door zijn stoel zakte.

Geluid

De laureaten in de categorie poëzie moesten in spanning blijven tot Peleman en zijn collega-muzikant Mario Pesic waren uit-

gezongen. Op het eerste gezicht valt de naam Peleman niet te rijmen met een literaire prijs, maar toch kwamen ze er, ondanks geluidsproblemen, goed mee weg. Naast covers van The Pixies, John Hiatt en The Police, brachten ze ook de Antwerpse versie van "Mia" van Luc de Vos, Pelemans zelfverkleerde favoriete Belgische dichter. Na hun muzikale intermezzo volgden geprojecteerde sketches van het organiserende tweetal Brecht Beheydt en Bert Oben die op ludieke wijze de mensen achter de meeste illustere inzendingen opzochten.

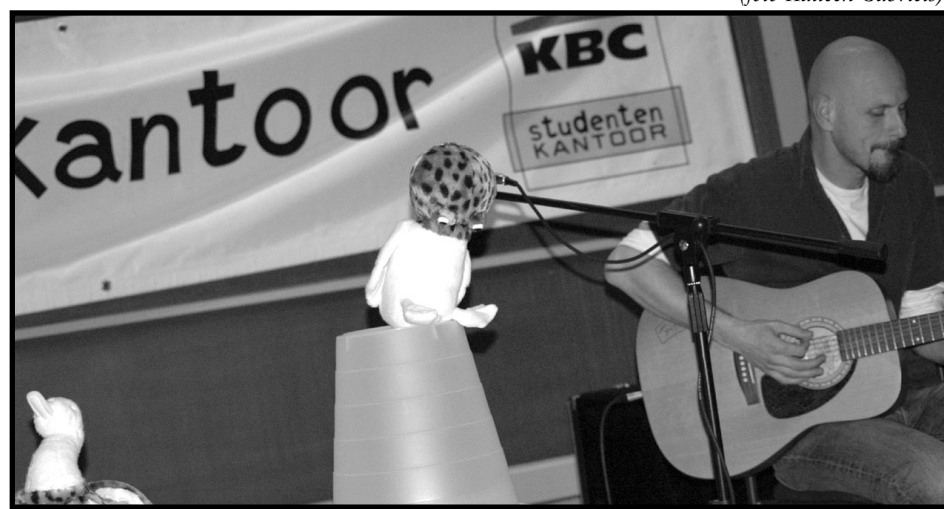
In de categorie poëzie vielen, op de derde plaats, Thomas Verhoef en, op de tweede plaats, Stijn Van der Stockt in de prijzen. Beide heren studeren aan de K.U.Leuven. Kris Lauwereys van de UGent werd eerste. Ook hij won een kunstwerk van Gincjels. Twee verknippte knuffelbeesten, een eend en een inktvis op een plasticen pot, het had op zijn minst een komisch effect. Al rees het 'dat-verzin-ik ook'-gevoel wel in de zaal.

Niveau

Axl en zijn Kroatische vriend Mario zorgden afsluitend weer voor de nodige decibels. Toen ze op aanraden van het publiek zonder micro zongen, raakten de geluidsproblemen opgelost. Na nummers van onder andere John Lennon en Faith No More, droeg Peleman zijn laatste nummer op aan alle Limburgers, Pelemans *lievelingsbelgen*. Wie zijn wij om dat te ontkennen.

Na afloop verklaarde Brecht Beheydt, organisatieverantwoordelijke, dat hij op zich wel tevreden was. "Misschien had er achteraf beschouwd iets meer nadruk op het literaire en de prijsuitreiking mogen zijn. En het was natuurlijk spijtig van het geluid." De geruchten gingen dat de jury niet tevreden was over het matige niveau van de inzendingen, maar de combinatie van woord, muziek en beeld op de uitreiking was best geslaagd.

(foto Katleen Gabriëls)

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Boetiek K.U.Leuven

K.U.Leuven gesigndeerde artikelen

K.U.Leuven boetiek
Oude Markt 13
B-3000 Leuven
open op wekdagen van 10u. tot 12u. en van 14u. tot 16u.
tel. +32 (0)16 32 40 16

(advertentie)

Naakte wereldkunst in onze achtertuin

In de weekends van 5 tot 22 mei gaat in het Salve Mater te Lovenjoel, amper een boogscheut van Leuven verwijderd, de tweede editie van het Salve Mater Fotofestival door. Hoewel de titel niet bijzonder origineel is, beloven de foto's dat wel te zijn.

Met een vijftal thema's, gaande van mode- en portretfotografie tot impressies, reportage en zelfs naaktfotografie, biedt het festival een ruime keuze van fotografische stijlen aan. Door het aanbieden van diverse workshops, zowel voor amateurs als professionelen, aangevuld met portfolielezingen waar de exposerende fotografen hun mening over jouw eigen foto's te kennen geven, tracht het festival een breed publiek te lokken. Pascal Baetens, organisator en zelf ook kunstfotograaf, voegt eraan toe: "andere evenementen focussen meestal op één doelgroep, terwijl door deze mix een zekere kruisbestuiving kan ontstaan."

Interactief

In totaal zullen er meer dan duizend foto's te bewonderen of te bekritisieren zijn van een honderdtal fotografen, zowel fotografen uit de Leuvense regio als internationale kunstenaars. Het bekritisieren mag trouwens tamelijk letterlijk genomen worden, want vorig jaar mochten de bezoekers hun

commentaar spuien op de muren. De organisatoren willen dan ook de kunstenaars en bezoekers een "plaats van inspiratie en creativiteit" bieden.

Op deze locatie kan dat natuurlijk geen probleem zijn, gezien de voorgeschiedenis. Het Salve Mater is immers een bekend gekkenhuis dat zelfs nu nog gebruikt wordt. Bij deze bent u gewaarschuwd. Het domein biedt ook plaats aan een instelling voor drugsverslaafden, maar zal volgend jaar plaats moeten ruimen voor de plannen van een projectontwikkelaar.

Hoewel het festival pas vorig jaar ontstond, uit het initiatief "Kunst op het hof", trok het reeds bij de eerste editie 1300 bezoekers. Nu duurt het festival drie weken in plaats van drie dagen en wordt er stiekem gehoopt op 5000 bezoekers.

Voor zij die graag een vrijkaart bemachtigen is er een wedstrijd voorzien. Het doel is Anne Cosyns op te sporen, momenteel ongeveer 60 jaar oud en laatst gezien op een fotoshoot in Afghanistan. Wees wel gewaarschuwd voor de concurrentie, want er zijn al een aantal mensen full-time mee bezig. Maar, mocht u onderweg Bin Laden tegen het lijf lopen, dan is die wel iets meer waard dan een gratis ticketje.

Het Salve Mater Fotofestival vindt plaats in het Salve Mater te Lovenjoel van 5 tot 22 mei. Het is bereikbaar met de studentenpas via buslijn 8 richting Bierbeek. www.pascalbaetens.com

(sl)

580 JAAR UNIEFVERHALEN

De vijand van mijn vijand...

De Alma Mater bestaat 580 jaar. Een lange geschiedenis, waarvan we vaak enkel nog archeologische overblijfselen of plaatsnamen kennen. Aan de hand van enkele feiten en feitjes willen we een deel van de grootse geschiedenis van de Leuvense universiteit reconstrueren.

Studenten en de ordediensten, dat is meestal geen al te gelukkige combinatie. Politieagenten hebben een aantal gewoonten die zij gewoon hun job noemen, maar die studenten ronduit vervelend vinden. Boetes worden fluks uitgedeeld aan wie avontuurlijk fietst, de *mega boost*-functie van zijn stereoketen aan laat staan bij kotfeestjes of wie de pissijkwaliteiten van gevels uittest. En ook wie experimenteert met vuilniszakken als voetbal, of de straat even geschikt vindt als een café om dronken rond te zwalpen, komt ongenadig in aanraking met de dure arm der wet.

Losbandig

En één keer in de twee jaar is het goed prijs: dan besluit de NSV namelijk om al haar leden achter een vaandel te laten marcheren. Tegelijkertijd besluit de halve Leuvense studentenpopulatie dat ze dan misschien wel tammer mag zijn dan de generatie van haar ouders, maar dat fascisme toch nog net een stapje te ver is. Het gevolg is zonder uitzondering een

sfeervolle tegenbetoging, die al te vaak op haar missie om die fascistische een paar verstandige principes bij te brengen, wordt gestopt door een grote politiemacht.

Nee, studenten en ordediensten, dat zal wellicht nooit goed komen. De ene van nature rebels en een tikje losbandig, de ander gezagsgetrouw en een tikje minder intellectueel. Daar verhelpen gedragscodes of studentenagenten niets aan. Maar de menselijke natuur is onvoorspelbaar en het grillige lot kan de meest onwaarschijnlijke bondgenoten een pact laten smeden. In 1635 bijvoorbeeld, streden de studenten zij aan zij met de plaatselijke troepen tegen Franse en Hollandse belegeraars.

De zeventiende was geen bepaald rustige eeuw, maar onder de aartshertogen Albrecht en Isabella hadden de Zuidelijke Nederlanden toch een relatieve rust gekend en iedereen wou dat onder Filips IV graag zo houden. Zelfs studenten, die normaal toch niet vies zijn van een relletje of een opstootje. Toen Fransen en Nederlanders dan ook aan een gezamenlijk beleg van de universiteitsstad begonnen, besloten de studenten om hun klassieke rivalen eventjes bij te springen. Samen met de ongekwartierde soldaten slaagden ze er in om de agressors een dikke week buiten de stadswallen te houden. En dat volstond ruimschoots, want in tegenstelling tot sommige huidige beleidsmakers, zagen de toenmalige belegeraars al snel in dat tegen studenten ingaan nooit tot bevredigende resultaten kon leiden.

(gvg)

boven: Morgen betaalt hij het gelach

onder: Pi(l)s

rechts: Het ene beest z'n eten van gisteren, is het andere beest z'n eten van vandaag

Shiva Afshoon

Geconditioneerd tot feesten

Na acht weken fakbezoeken, pintjes drinken en sfeer opsnuiven besloten we dat het tijd werd om een bezoekje te brengen aan de zoveelste klepper van de Tiensestraat, de Pavlov. De naam doet het al vermoeden, het gaat hier om de thuis-
haven van de talrijke psychologen, die hier komen verpozen na een lange dag van het doorgronden van onze diepste zielenroerselen. Samen met fakbeheerder Michiel, die voor een vriendelijke ontvangst en een pintje zorgt, overlopen we het wel en wee van deze fakbar.

Nathalie Lucas

Wat meteen opvalt bij het binnengaan van de Pavlov, is het interieur. Op elke muur staan verwijzingen naar de richting en het is er veel moderner en gezelliger dan deze fakbar voor de gemiddelde voorbijganger doet vermoeden. Zo siert de alombekende hond van Pavlov de ene muur, waar de andere muur het dan weer moet hebben van een ons onbekende theorie, over het indelen van het hoofd in verschillende vakjes. Michiel doet deze theorie af als nonsens, maar je

wordt er wel meteen door ondergedompeld in de mysterieuze sfeer van de psychologie.

Vrijwilligers

De Pavlov heeft drie hoofdbeheerders en voor elke dag van de week twee verantwoordelijken. Zij zorgen voor het goede verloop van alle fakbaractiviteiten en vormen de harde kern van dit feestoord. Daarenboven kan de Pavlov rekenen op een veertigtal vrijwilligers die elke dag paraat staan om een paar uurtjes te komen tappen of dj'en. De Pavlov werkt dus niet met vaste tappers, maar rekent op de goede wil van zijn studenten.

De fakbar van de psychologen leidde eerst een nomadenbestaan om uiteindelijk te eindigen in de Tiensestraat. Fakbeheerder Michiel is bijzonder gelukkig met deze verhuis, hoewel hij begrijpt dat het moeilijk moet zijn voor de omwonenden om dicht te leven bij zo'n drukte. "De Tiensestraat is een alternatieve uitgangsbuurt geworden, waar elk café en elke fakbar van kan profiteren." Door deze goede ligging krijgt de fakbar van psychologie dan ook heel wat volk over de vloer. Samen met Politika en het HdR werkt de Pavlov wel met stewards op dinsdag-, woensdag- en donderdagavond, om de gemoeiden te bedaren indien de feestvierders het te bont maken.

Gouyasse

De kaart van de Pavlov biedt de basics aan: pintjes aan 1 euro, Duvel, Westmalle en Hoegaarden. De kaart is dus niet bijzonder uitgebreid, maar toch genoeg om voor elk wat wils te zorgen. Onlangs organiseerde de Pavlov een actie met zes speciale Belgische bieren. Gouyasse kwam er als beste uit, en dit bier zal dan ook vanaf volgende week de

kaart van de Pavlov opfleuren. Tijdens de week van de lekkende vaten wordt dan weer de prijs van een pintje elke dag verminderd met tien cent, waardoor je op donderdagavond de eer hebt om pintjes te drinken aan zestig cent, een voordeel dat elke portefeuille op het einde van de week wel kan appreciëren.

Bijna elke week organiseert de Pavlov ook een thema-

Sfeerverslag

Om de proef op de som te nemen werd onze donderdagavond volledig in het teken gezet van de Pavlov. Op de agenda stond niets speciaals, maar toch beloofde Michiel een vol, feestend café, en gelijk had hij. Gelukkig hadden wij een rustige plaats weten te bemachtigen dicht bij de *kickertafel*, volgens goede bron de beste van alle fakbars, en hadden van daar een goed overzicht op wat zich afspeelde. Tot onze grote verbazing kostte een 33'er die avond maar 1 euro, een reden te meer om hier zeker een avondje door te brengen.

De muziek die hier het meest gedraaid en gesmaakt wordt onderging volgens fervente bezoekers een evolutie die vergelijkbaar is met die van Studio Brussel. Waar vroeger vooral rock-muziek gedraaid werd, begeeft de Pavlov zich nu ook aan andere genres, zoals R&B, techno en de commerciële muziek. Dit alles past in de vernieuwingspolitiek die de Pavlov doorvoerde om de fakbar een moderner tintje te geven. Zo werd ook het interieur onder handen genomen, waarbij de lage tafels werden vervangen door hoge tafels met krukken en de oude lampen door spots.

De Pavlov bezit ook een feestzaaltje achterin, dat bijna elke dag verhuurd wordt voor cantussen en fuifjes. Die avond hielden eerste bac'ers van Ekonomika er een cantus, en totaal onverwacht stormden er dan ook een heleboel beschonken meisjes en jongens de fakbar binnen, verkleed als *nerds*, en vechtend voor een plaatsje op de Pavlov-wc. Het gevaarlijke trapje binnen de Pavlov, waarvoor Michiel ons gewaarschuwd had, werd dan ook fataal voor verschillende van deze zware drinkers, tot grote hilariteit van de omstaanders.

In deze grappige sfeer raakte de fakbar bomvol, en bezorgde ons eigenlijk vrij onverwacht een zeer leuke avond, aan te raden aan elke fakbarliefhebber die zijn grenzen wil verleggen.

(foto Pieter Baert)

VETO'S VISITATIECOMMISSIE (9): METHODOLOGIE IN DE MEDIONEERLANDISTIEK

Middeleeuwse gezinspsychologie

Hoe zou het er aan toegaan in de Faculteit Letteren? De enige studenten die dit blad vrijwillig lezen, schijnen daar te studeren. En wie Veto leest, kan nog meer aan, zo blijkt. Methodologie van de Medioneerlandistiek, da's literatuur voor gevorderden.

Joris Beckers

Professor Claessens waakt over zijn colleges! Hij wacht met een glimmend hoofd, brede schouders en gekruiste armen op zijn schaapjes die onder zijn goedkeurend oog het lokaal binnendruppelen. Stiekem sluipen we mee naar binnen en nestelen ons veilig op een anonieme rij.

Andere studenten lijken hier allermint anoniem te zitten, want de prof geeft meteen een aanwezigheidslijst rond. Absenties in de licenties? Niet écht, want van onze buurman horen we dat je gerust twee (ja hoor, de volle twee) lessen mag missen voor Claessens moeilijk doet. De lijst wordt braafjes afgetekend door de aanwezige studenten. Even willen we een arme afwezige uit de nood helpen, maar het indrukwekkende postuur van de reus vooraan weerhoudt ons van die illegale daad. Met zijn ruitjeshemd, jeans en leren jasje zien we hem zo een bijl vastgrijpen en een boom, of een student te lijf gaan.

Maar als snel blijkt Claessens een be-

mannelijke kerel. Blijkbaar moest iedereen ook een opdracht voorbereiden (opdracht negen!) en als een eerste slachtoffer een beetje haperend maar feilloos antwoordt, onderbreekt hij haar al snel met een aangenaamd Nederlands accent. "Sorry, maar als ik u laat verderdoen dan kan ik zelf geen college meer geven. Alles wat u zegt is volledig en juist. Ik zal dus zelf verdergaan en ook niemand anders meer ondervragen. Ja, iedereen mag opgelucht ademen." En inderdaad, een golf van zuchten rolt door het lokaal.

Methodologische vakken zijn meestal weinig interessant. Het thema vandaag blijkt 'genres in middeleeuwse teksten' te zijn. Inderdaad, weinig interessant! Claessens begint met een filosofisch exposé over de kenbaarheid van het individu en sluit af met een fraaie metafoor over wat genres zijn: "Als ik mijn familie hier op een rij zet, ziet u meteen dat mijn vrouw niet op mij lijkt. En ik ook niet op haar. Maar mijn jongste zoon bezit onmiskenbaar de... laat ons zeggen... geweldige eigenschappen van zijn vader. Mijn oudste zoon heeft meer de sportieve trekken van zijn moeder. Er zijn gelijkenissen en verschillen maar je ziet toch dat ze bij elkaar horen. Dat is dus een familie!" Zichtbaar tevreden met deze conclusie wandelt Claessens weer naar de lessenaar. "Kinderen kunnen nog veranderen als ze ouder worden. Dat is soms maar goed ook, kan ik u verzekeren. Maar genoeg filosofie en gezinspsychologie. We

beginnen er maar eens aan."

Hoewel de verschillende middeleeuwse genres ons niet echt aanspreken, weet Claessens er de sfeer in te houden met vrolijke voorbeeldjes en goed vertelde samenvattingen van middeleeuwse verhalen. "Nu raad ik iedereen aan om comfortabel achteruit te leunen en te genieten van mijn welluidende stem. Als u dit probeert op te schrijven, krijgt u schrijfkrimp." We nemen zijn raad te harte en laten ons onderuit zakken.

Wat volgt is een lange opsomming met voorbeelden van wat middeleeuwers zelf zoal literatuur noemden. De warmte van het lokaal, het gevorderde uur en de welluidende stem van de prof beginnen langzaam hun tol te eisen. Ondanks de begeesterde uiteenzetting beginnen onze oogleden zwaar te worden. Als er na een uur en vijf minuten pauze wordt gegeven, stromen we graag mee naar buiten, voor tien minuutjes frisse lucht.

Tien minuutjes zijn rekbaar. De prof lijkt te beseffen dat zijn studenten weer even op krachten moeten komen en drijft iedereen pas weer naar binnen na vijftwintig minuutjes. Dan volgt het meer van hetzelfde, maar nu moet er wel genoteerd worden blijkbaar. Overal zitten vlijtig pennende studenten aandachtig naar de prof te luisteren. Een enkeling geeft het net als wij op en probeert op niet al te opvallende wijze een uiltje te knappen.

Eerlijk waar, als we ooit een authentieke

ke ridderroman vastpakken, zal het zijn omdat professor Claessens er zo onderhoudend over weet te doceren. Maar tegen sommige leerstof is zelfs de meest entertainende docent niet opgewassen. Op het einde van het college blijkt het nochtans nog erger te kunnen. Claessens kondigt aan welke opdracht tegen volgende week gemaakt moet worden en vertelt erbij dat wie wil, ook die over retorica mag maken. "Maar daar ga ik geen college over geven, hoor. Dan ligt u hier allemaal in slaap, hoewel het erg interessant is." Als zelfkennis het begin van alle wijsheid is, is professor Claessens goed op weg.

Steekkaart Methodologie van de Medioneer- landistiek

Prof: Gerard Henricus Marie Claessens
Wie: Licentiestudenten Germaanse
Waar: MSI 91.10
Wanneer: Donderdag van 14u00 tot 16u00
Pauze: 14u03 tot 14u27

“We zijn het B-programma van ons eigen koor geworden”

Vorige week woensdag waren de Kolacny-broers te gast tijdens het Gratis UUR KULTUUR. Veto zou voor de voorstelling met beide heren spreken, maar de ene was te laat en de andere had honger. “Hoe doen we dit dan interviewgewijs?” vroeg Steven zich luidop af en zo trokken we allemaal naar restaurant Ramberg Hof.

Sophie Beyers & Robin Broos

Veto: Stijn, jij hebt Musicologie gestudeerd.

Stijn Kolacny: «Ik ben er officieel nog niet mee gestopt, ik moet eigenlijk mijn thesis nog schrijven.»

Steven Kolacny: «En dat gaat er nooit van komen.»

Stijn: «Het plan was daar nu hard aan te werken maar Star Academy heeft ons overvallen. Officieel zit ik dus nog altijd in de tweede licentie en heb ik nog steeds mijn studentenkaart.»

Veto: Dan hadden we evengoed in de Alma kunnen gaan eten.

Steven: «Ik vind het wel leuk om in de Alma te eten. Het gekke is dat ik altijd als student mag betalen.»

Stijn: «Steven is een echte fraudeur.»

Veto: Zijn jullie niet wat beters gewend?

Steven: «Ga eens mee op tournee en kijk eens naar de catering. Dan ga je met Alma nog blij zijn. Wij krijgen heel wat slechter binnengestoempt.»

B

Veto: Hoe zit voor jullie persoonlijk de verhouding tussen Scala en de duoconcerten?

Stijn: «Vroeger traden we eigenlijk bijna uitsluitend op als pianoduo en was Scala meer het pleziertje in het weekend.»

Steven: «Het voordeel van de Scala-concerten is dat er zoveel volk naartoe komt. Gezien de proportie van de duoconcerten die we nog doen, zijn we een soort B-programma van ons eigen koor geworden. Ik zou het erg vinden als er geen volk meer kwam naar onze pianoconcerten. Natuurlijk is het leuk dat we door Scala nu in het buitenland kunnen spelen want we weten ook dat dit als duo nooit was gebeurd.»

Veto: Scala is dus de grote geldverdiener.

Steven: «Ik praat niet graag over geld maar omdat je het zo cru stelt: Scala is de grote gelduitgever. Alles wat bij die concerten komt kijken, van de technische aspecten tot de verplaatsing, is waanzinnig duur. Maar Scala is nu B-plan geworden door Star Academy.»

“Ik geloof niet echt in het doel van Star Academy”

Veto: Wat maken jullie zoal mee met een bende meisjes in het buitenland?

Stijn: «Onlangs waren we bijvoorbeeld in Duitsland. We waren op uitstap en de sfeer was heel gelaten. Voor een fotosessie lagen Steven en ik op kasseien met de meisjes achter ons. Opeens zegt Steven: ‘Maak dat je weg bent want ze zijn daar!’ Die fractie van een seconde dat ik me afvroeg waar hij het over had, zijn zo’n dertig Scala-meisjes

tegelijk op mij gevallen. Dat klinkt belachelijk, maar ik heb daar wel een longtrauma en gekneuse ribben aan over gehouden. De brandweer is mij komen halen en er zijn dan twee concerten zonder mij gegeven.»

Veto: Wie krijgt dan de factuur?

Stijn: «Dat is een goede vraag. Toen ik met die factuur van 540 euro naar de mutualiteit ging, bleek dat ik alles moest regelen met een oude klasgenoot die grinnikte: ‘Is dat nu een werkongeval?’ (lacht).»

Nichepubliek

Veto: Hoe zijn de reacties die jullie krijgen op de medewerking aan Star Academy?

Steven: «Mijn mama was heel blij dat ik mijn haar had geknipt en een vest aanhad toen we begonnen.»

Veto: Doe je zoiets voor het geld?

Stijn: «Er zijn maar weinig Belgen die van muziek overleven. Zelfs de coolste muzikanten dienen ergens op of geven les. Wij willen gewoon van onze muziek leven. Als het voor het grote geld was, hield ik er mee op. Dan gaan we beter in vastgoed of beginnen we een taverne. En dat gaat ook niet simpel zijn.»

Veto: Maar worden jullie als artiesten nog serieus genomen?

Steven: «Wordt Jan Leyers nog serieus genomen nadat hij in Idool gezeten heeft?»

genover het concept van Star Academy?

Stijn: «Kijk, het is een formidabel concept waarvan in vele landen al is gebleken dat het heel straf kan zijn. Er is niets mis met het ontdekken van natuurtaent.»

Kanarie

Veto: Vorig jaar waren jullie twee van de local heros tijdens Kulturama, maar jullie zijn van Aarschot.

Stijn: «Wij hebben als kind altijd in het Leuvense conservatorium gezeten en later hebben we dan nog aan het Lemmensinstituut gestudeerd. Leuven is een beetje onze stad. Tijdens een uitgestippelde wandelroute zijn we voor Kulturama dan langs plaatsen gegaan waar we herinneringen aan hebben.»

Steven: «Zoals het huis van onze muzikleraar Gilbert Huybens waar we wekelijks samen met onze zus privéles kregen. Die man had een kanarie en die vogel mocht vrij rondfladderen in zijn appartement. Op een dag heeft die eens midden op mijn haar gekakt.»

«In het conservatorium heb ik ook eens om te lachen de veiligheid uit een brandblusser getrokken maar die begon natuurlijk hevig te spuiten door de gang. In paniek hebben we die dan maar snel in de lift gestoken en naar de kelder gestuurd al

Hebben jullie een haat/liefde-verhouding of is dat een pose?

Stijn: «Het is vooral sterker dan onszelf en ik kan het niet laten dan iets te zeggen als ik iets hoor dat me niet aanstaat. Het is dan ook beter ons apart te interviewen.»

Steven: «Stijn begint altijd eerst op een vraag te antwoorden en hij stopt er niet mee tot de volgende vraag komt. Ik moet dan al echt (neemt het dictafoontje vast) dichter komen om ook iets te kunnen zeggen. Maar ga vooral verder.»

Stijn: «Je moet je voorstellen dat je met een broer of zus, die je uiteraard al goed

“Als het voor het geld was konden we beter een taverne beginnen”

kent om die reden, nog eens een tweemansbedrijf opricht. We zijn mekaar enige partners: in muziek en in zaken.»

Steven: «Als broers vertel je ook alles tegen mekaar. Wat hij soms tegen mij zegt is zodanig grof, dat hou je niet voor mogelijk, en het ergste is dan dat het soms nog waar is ook.»

Concert

Het academisch kwartier was bijna verstreken wanneer de Kolacny's toch nog de PDS binnenvielen. De zaal was goed gevuld, al waren de studenten zelf wat ondervertegenwoordigd. “Zijn we nu echt zo populair in Leuven, of is het concert gratis?” vroeg Steven zich af. Een ijsbreker met succes. Het publiek scheen er geen erg in te hebben dat de gespeelde muziekstukken niet altijd even gekend waren. Iedereen herkende Yann Tiersen (Amélie Poulin), maar wie hoorde de overgang van ‘Life On Mars’ naar Rachmaninov? Gast van de avond was Gert Bettens, die samen met Tom Lodewijks enkele nieuwe nummers en een cover van Johnny Cash brachten. Vooral hun instrumentale ‘Paris’ kreeg de zaal stil.

Zowel muzikaal als technisch zat de show sterk in elkaar. Vooral door de leuke bindfilmpjes was er geen tijd voor verveling. Die filmpjes rond het thema van de avond — ‘wie heeft de muziek uitgevonden?’ — waren vaak hilarisch en bewezen dat de Kolacny's inderdaad niet altijd worden herkend. Het hoogtepunt was ongetwijfeld het moment wanneer het duo middenin een muziekstuk ophield te spelen en de video het van hen overnam. Op het scherm zagen we de broers zichzelf bekritisieren zoals Statler and Waldorf uit *The Muppet Show*.

Toch, een concert zonder echt kippenvelmoment is per definitie slecht. Kan een concert dan wel goed zijn als het gewoon mooi is? De broers openen alvast een venster op de wereld van de mooie muziek, waardoor het antwoord resoluut ‘ja’ luidt. Als de Kolacny's in de toekomst een nieuwe videomontage maken met citaten uit de media, dan graag deze van ons: “Een avond vol muzikaal geruzie en toch hangt het publiek aan hun lippen.”

(foto Sebastiaan Lampo)

Veto: Wordt professor Torfs serieus genomen nadat hij in een amusementsprogramma zetelde?

Stijn: «Maar is hij nu een minder goede professor geworden? Hij is nog altijd even welbespraakt en zijn kennis is dezelfde gebleven. Er zijn nu eenmaal mensen die graag commentaar geven. Als je als muzikant mikt op een nichepubliek als Vlaanderen, dan is je liedje na een paar jaren uitgezonden. Het is gewoon een feit dat de extra aandacht goed is om je ding te kunnen blijven doen. De mensen die nu negatief reageren, deden dat vroeger ook al.»

Steven: «Wij moeten Star Academy ook niet maken. Ik geloof ook niet echt in hun doel, maar we zijn met muziek op televisie bezig, iets wat zelfs op één of canvas bijna niet meer mogelijk is.»

Stijn: «We hebben ook alles gecheckt voor we begonnen. Wat wij daar moeten doen is gewoon lesgeven aan jonge mensen die goed, heel goed... of iets minder goed kunnen zingen en dat doen we in feite ook met Scala.»

Veto: Merken we hier nu enig wantrouwen te-

hing heel dat gebouw nadien toch vol met stof. Maar goed, als we over onze jeugd beginnen, kunnen we wel eens zagen (lacht).»

Grof

Veto: Voelen jullie een groot verschil met vroeger nu jullie bekende koppen zijn?

Stijn: «Dat is relatief. We worden niet echt herkend op straat. De mensen kennen wel onze naam of Scala. Wanneer ik bijvoorbeeld bureauartikelen bestel en ik laat dat op de naam van onze vzw zetten, vragen ze mij altijd of ze Scala moeten spellen ‘zoals het koor’ (lacht).»

«Toen we nog uitsluitend pianoconcerten speelden waren we bekend bij een select publiek. Waar ik vooral last mee heb gehad, is dat er geen stramien zit in onze dagen sinds alles zo druk is geworden door het succes van Scala. Je hebt altijd vier dingen tegelijk te doen waarvan het minst belangrijke dan altijd naar onder schuift.»

Steven: «Zoals zijn thesis.»

Veto: Jullie zitten nu al de hele tijd te bekvechten.

Ook studenten moeten vrij hun rector kunnen kiezen

De campagne voor de rectorverkiezingen is in volle gang. Ook studenten doen hieraan mee; zij hebben immers negen procent van de stemmen. Dat is een paar procent minder dan vroeger - omdat andere groepen gegroeid zijn -, maar in een verkiezing met vijf kandidaten is iedere stem cruciaal. De stemgerechtigde studenten zijn de 129 studenten-leden van de faculteitsraden en de vier studentenvertegenwoordigers in de Academische Raad. Zij brengen op 10 mei gewoon hun stem uit zoals de andere kiezers. Toch is hun stemgedrag niet vrij. De studenten-koepel LOKO volgt immers de strategie om samen een kandidaat te kiezen en dan de studenten-kiezers min of meer te verplichten daarvoor te stemmen. De redering is dat als studenten hun stemgewicht bundelen, ze een veel grotere impact hebben op de rectorverkiezingen. De studenten-kiezers krijgen de dag voor de verkiezingen dan in het geheim een naam doorgespeeld, want het mag niet geweten zijn voor wie de studenten hebben gekozen. Vanuit

strategisch oogpunt valt er iets voor die werkwijze te zeggen. Er zijn echter ook drie belangrijke redenen waarom dit systeem niet aangewezen is: formeel, praktisch en democratisch.

Eerst het formele argument: de studenten-leden van de faculteitsraden vertegenwoordigen in de eerste plaats de studenten die hen verkozen hebben. Zij moeten dus naar eer en geweten stemmen volgens het mandaat dat zij hebben gekregen. In principe hebben zij van niemand anders bevelen te ontvangen, noch van de studentenkring waar zij strikt genomen geen deel van hoeven uit te maken, noch van de studenten-koepel LOKO. Je bent tenslotte studentenvertegenwoordiger, niet zomaar een slaafse uitvoerder van wat er van bovenaf wordt opgelegd. Toen de opstellers van het organiek reglement ervoor hebben geopteerd om de facultaire studentenvertegenwoordigers stemrecht te geven, dan was dat allicht bedoeld vanuit een bekommernis om een zo groot mogelijke basisdemocratie te

realiseren. De leden van de faculteitsraden kunnen overleggen met hun achterban en vanuit dat opzicht hun stem uitbrengen. Zo gebeurt het ook aan de Universiteit Gent, waar de verkozen studentenvertegenwoordigers onafhankelijk hun stemhouding bepalen bij de rectorverkiezingen. Indien men had gewenst dat enkel vertegenwoordigers op centraal niveau zouden kunnen kiezen, dan had men wel een andere formule uitgedacht.

Vervolgens is er een praktisch probleem met de LOKO-werkwijze: de stemming is geheim. Wat garandeert dat als een stemgerechtigde zijn stem uitbrengt volgens het stemadvies, dat anderen dat ook zullen doen? Het is een publiek geheim dat sommige studentenkringen het op een akkoordje gooien met bepaalde kandidaten. Zij kunnen binnen LOKO wel beweren dat ze zullen meewerken, maar LOKO zit nu eenmaal niet in het stemhokje om dat te controleren. Dat die studentenkringen achteraf weliswaar eens bedrogen werden, is hun probleem. Dit leidt alleszins tot een Leuvense versie van het *prisoner's dilemma*: meewerken aan de strategie is voordelig, maar niet meewerken is mogelijk nog voordeliger. Zeker in een spannende verkiezingsstrijd zal het zeer moeilijk zijn de troepen in bedwang te houden. En kan men het de studentenvertegenwoordiger bij Kerkelijk Recht werkelijk kwalijk nemen dat hij zou stemmen voor de kandidaat die allicht voluit voor het voortbestaan van zijn faculteit wil gaan? Is het zo onredelijk dat de studenten bij Geneeskunde zelf zullen beoordelen welke kandidaat ook het beste programma heeft voor de Universitaire Ziekenhuizen? Afwijkend stemgedrag valt niet te vermijden, maar ondermijnt hoe dan ook de LOKO-strategie.

Het grote democratische deficit is evenwel dat het voor het niemand duidelijk is hoe de studenten tot hun standpunt komen en welke overwegingen zij laten meespelen bij hun keuze. We mogen veronderstellen dat de LOKO-mensen een eerlijke analyse zullen maken van de programma's van de kandidaten, maar volgens welke maatstaven doen zij dat? Wat verwachten zij van de volgende rector? Daarover wordt niets gecommuniceerd. We mogen veronderstellen dat een LOKO-delegatie een ontmoeting heeft met de kandidaten, maar wat wordt er daar bediscussieerd? Het is toch wel ironisch dat studenten bij de rector-kandidaten zouden pleiten voor meer inspraak en democratie, maar zelf iedere

regel van transparante besluitvorming aan de laars zouden lappen. De besluitvorming wordt zo ook verengd door een zeer beperkte groep van mensen, wat altijd gevaar met zich meebrengt. Het gaat ook in tegen de filosofie van het Participatiedecreet dat voor het eerst een duidelijk, democratisch kader geeft aan de studentenvertegenwoordiging aan de K.U.Leuven. Nu redeneert LOKO nog teveel als een vakbond, getypeerd door achterkamertjespolitiek en intriges. Een moderne studentenraad zou echter moeten gaan voor openheid en voortdurende dialoog met de achterban.

Daarom roep ik de stemgerechtigde vertegenwoordigers in de faculteitsraden op om zelf te bepalen voor wie ze wensen te stemmen. Die vrijheid vergt verantwoordelijkheid, maar het zou voor deze 129 studenten een goede oefening zijn in universitaire democratie. Nu is de modale student nauwelijks betrokken bij de rectorverkiezingen. De LOKO-werkwijze stimuleert alleen maar deze desinteresse. Waarom zouden studenten immers van zich laten horen als toch een kleine kring van mensen de eindbeslissing neemt? De rol van LOKO moet zich daarom beperken tot een soort Test-Aankoop, die de programma's van de kandidaten aftoetst aan het democratiseringsideaal. De studenten-koepel moet haar verlanglijstje openbaar maken en de kandidaten dwingen publiek kleur te bekennen. Dat heeft bovendien ook het voordeel dat men de volgende rector hiervoor ter verantwoording kan roepen. Als een rector *on the record* gaat, dan kan deze daar nog maar moeilijk vanaf stappen. Over geheime deals die niet worden nageleefd, kan men achteraf enkel binnenkamers zijn ongenoegen laten blijken. Dat zou LOKO ondertussen toch al moeten weten. Veto is daarbij als onafhankelijk studenten-weekblad een essentiële schakel als zij onpartijdig en kritisch deze verkiezingen volgt.

Als uitsmijter nog een pragmatisch argument waarom de LOKO-strategie te denken geeft. De studenten hebben namelijk nog nooit voor het winnende paard gestemd. In 1995 gingen de studenten voor Lamberts; Oosterlinck werd verkozen. In 2000 stemde men niet voor Oosterlinck; en wederom raakte deze herkozen. En dan maar vreemd opkijken dat de nieuwe rector zo studentonvriendelijk zou zijn...

Thomas Leys, student Wijsbegeerte & Politieke Wetenschappen

Quota

Bij de gemeenteraadsverkiezingen in oktober 2006 zullen de kieslijsten in Vlaanderen voor de helft uit mannen en voor de helft uit vrouwen bestaan.

Naast de pariteit man-vrouw op de kieslijsten zullen de eerste drie kandidaten op de lijst nooit van hetzelfde geslacht mogen zijn. Ook de neutralisering van de lijststelsel zorgt ervoor dat de kandidaten die de meeste voorkeurstemmen halen, verkozen zullen zijn. Kandidaten bovenaan de lijst zullen niet meer van de stemmen uit 'de pot' kunnen genieten.

Het gevaar van deze regeling uit zich in verschillende facetten: het is niet ondenkbaar dat er op de lijsten in 2006 minder bekwaam vrouwen naar voor worden geschoven "omdat het nu eenmaal moet" of "omdat de lijst nu eenmaal voor de helft uit vrouwen moet bestaan". Quota geven geen garantie voor kwaliteit, deskundigheid of bekwaam bestuur.

De klok zal niet teruggedraaid worden, maar met deze 'progressieve' regeling gaat men het mechanisme forceren. Vrouwen met voldoende inhoud zijn nu reeds actief binnen de lokale besturen, zijn nu reeds bezig met de voorbereidingen voor in 2006, men zal ze niet meer moeten gaan zoeken.

Misschien werd er in het verleden te weinig aandacht geschonken aan vrouwelijke kandidaten en hun participatie in de lokale politiek. De cijfers liegen er anders ook niet om: slechts 27,1 procent van alle Vlaamse gemeenteraadsleden zijn vrouwen. Bij de schepenen ligt hun aandeel nog lager: 18 procent. Bij de burgemeesters is het amper 7,4 procent. Er lopen minstens evenveel competente vrouwen als mannen rond, en indien ze evenredig zouden wegen op de politieke besluitvorming dan zou er geen probleem zijn. Door te proberen, op een onnatuurlijke wijze, pariteit bij de verkozenen na te streven d.m.v. quota slaat men wellicht de bal mis.

Met quota kan men bepaalde tekortkomingen deels inperken. Maar als men deze gedachtegang consequent doortrekt moet men op termijn ook quota

instellen waarbij met pleit voor een evenredige vertegenwoordiging in de politiek van alloctonen, gehandicapten en andere minderheidsgroepen.

Het is mij een raadsel dat de vrouwenbeweging niet op de quotaregeling reageert. Hoe kan je het als geëmancipeerde, geëngageerde vrouw pikken dat men nu met een quotasysteem op de proppen komt om toch maar meer vrouwen verkozen te laten worden. Is het niet beschamend dat deze regel ingevoerd moet worden? Waarom zou "het sterke geslacht" beschermd moeten worden?

Ook een paritaire vertegenwoordiging van het schepencollege is een regelrechte aanval van de vrijheid van de kiezer. De kiezer houdt namelijk niet van betutteling, men denkt zelf te weten wie de beste kandidaat is.

Hopelijk komt het ritstelsel er niet door: mensen moeten uit overtuiging op een lijst gaan staan en niet omdat ze simpelweg gevraagd worden om de even of oneven gaten te vullen om toch maar de vereiste aantallen te halen.

Wie gaat er van deze dubbele regeling slachtoffer zijn? De vrouw en de vrouwelijke politiek, zal steeds het stigma meedragen dat ze ondersteuning behoeft, de nood van allen aan een moederlijker politiek laat men wellicht bewust verkwanselen door een aantal vrouwen die de politiek op een macho-manier bedrijven. Hier rusten enkel slachtoffers.

De jonge onbekende man, zal niet meer in het spotlicht gelanceerd worden. De facto zullen alle jongeren op eigen kracht moeten bewijzen wat ze waard zijn. Wie wint erbij? De bekende politiek, die nu mannelijk en grijzend is. De macho in ieder van ons, man of vrouw.

Ik pleit dan ook voor een vervrouwelijking van de politiek, en die kan zowel door vrouwen als door mannen, jong en oud gerealiseerd worden. Laat de politiek met zichzelf beginnen, als een moeder voor zijn eigen leden en mandatarissen.

Sam Vandormael, student Politieke en Sociale Wetenschappen

2de handscomputers met 1 jaar garantie

Promoties:

!! PII laptop IBM 225 € !! !! 20" scherm EIZO 150 € !!

Kijk op www.recupc.be

voor het volledige aanbod van

schermen, pc's, laptops, onderdelen

Recupc VZW Oude Diestesteeweg 3 3010 Kessel-lo

info@recupc.be

Tel 016/25.91.03

(advertentie)

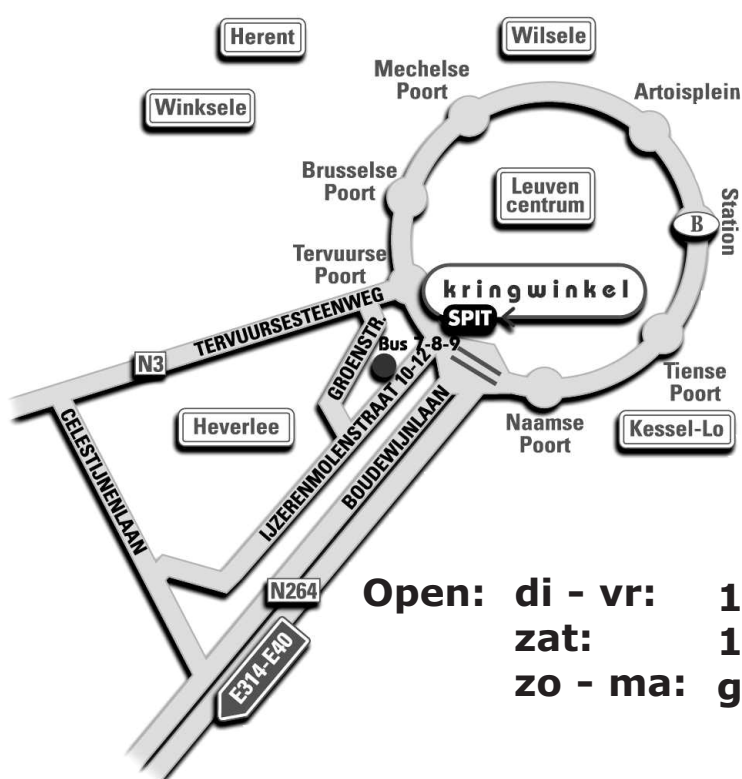
de kringwinkel

SPIT

Loop eens langs bij De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad, boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

De kringwinkel SPIT:
IJzerenmolenstraat 10-12 te Heverlee
Tel. 016 65 29 57 - web: www.spit.be

Open: di - vr: 10-18u
zat: 10-17u
zo - ma: gesloten

(advertentie)

Veto

's-Meiersstraat 5
3000 Leuven

Tel 016/22.44.38
Fax 016/22.01.03
e-mail: veto&veto.be

Jaargang 31
Nummer 22
2 mei 2005

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofredacteur:
Ben Deboeck

Redactiesecretaris:
Wim Gemoets

Verantwoordelijke uitgever:
Wim Gemoets

Medewerkers:

Shiva 'Mao Zedong' Afshoon, Pieter 'Molotov' Baert, Joris 'Erik Höncker' Beckers, Sophie 'Camila Torres' Beyers, Robin 'Pol Pot' Broos, Ben 'Vladimir Lenin' Deboeck, Bram 'Vadertje Stalin' Delen, Dries 'Karl Marx' De Smet, Laurens 'Sven De Deken' De Koster, Katleen 'Rosa Luxemburg' Gabriëls, Wim 'Andreas Baaden' Gemoets, Jelle 'Roger Liekens' Goossens, Sander 'Sacharov' Happaerts, Sebastiaan 'Lev Trotski' Lampo, Herman 'Fidel Castro' Loos, Nathalie 'Nele Spaas' Lucas, Anne 'Ulrike Meinhof' Ruetten, Tom 'Pierre Carette' Van Breussegem, Gijs 'Xavier Verboven' Van Gassen, Clara 'Frida Kahlo' Vanmuysen & Hanne 'Jenny Marx' Vermeiren.

DTP:

Robin Broos, Ben Deboeck, Wim Gemoets, Clara Vanmuysen & Hanne Vermeiren.

Eindredactie:

Laurens De Koster & Wim Gemoets.

Internet:

www.veto.be
www.photoblog.be/veto

Nieuwsgroep:

kotnet.veto

Publiciteit:

Alfaset cvba - Leen Cuypers
alfaset@chello.be
016/22.04.66

Drukkerij:

Kempeland (Herentals)

Oplage:

9000 exemplaren

ISSN-nummer:

0773-5162

Abonnementen

Binnenland: 10 euro
Buitenland: 25 euro
Overschrijven op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redactievergadering iedere vrijdagmiddag om 16u. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, internet, ideologie, ...) zijn steeds welkom op de redactievergadering of op het redactieadres.

Lezersbrieven en vrije tribunes kunnen tot vrijdag 14u mailsgewijs ingezonden worden op het adres:

WOENSDAG

FUIF Lektric Venue, in Rumba, toeg. 4 euro,
org. Radio Scorpio.

Pedagogische kring

• 03/05 om 22u: Woeps-td (Albatros).

BERICHTEN

Wereldrecord kussengevecht

Op dinsdag 3 mei om 20u organiseert het kandidaat-presidium van Ekonomika een wereldrecordpoging kussengevecht op het Mgr. Ladeuzeplein. Het huidige record staat op 2773 en per deelnemer schenkt Sleepy een bedrag aan het Zeepreventorium in De Haan. Peter van de actie is Herr Seele en iedere deelnemer krijgt een nieuw hoofdkussen en een t-shirt.

Vacature LOKO-Kultuur

Vorige week is er een foutje geslopen in de vacature van LOKO-Kultuur. Wil je je kandidaat stellen voor één van de vacatures, kan dat via het telefoonnummer 016/32.03.12. De kandidaturen voor coördinator moeten binnen zijn voor 11 mei, die voor stafmedewerker voor 20 mei.

Nieuwe regeling jobstudenten

Vorige week donderdag lanceerde minister Freya Van den Bossche een nieuwe regeling voor studententarbeid. Op vraag van een aantal journalisten gaf ook de Jobdienst van de K.U.Leuven meer uitleg hierover in een aantal interviews. In de berichtgeving die hierop volgde werd het voorstel echter niet altijd volledig of helemaal juist weergegeven.

Om correcte informatie te verspreiden naar studenten en werkgevers, heeft de Jobdienst van de K.U.Leuven de nieuwe regeling nog eens verduidelijkt op een aparte pagina op de website. De krachtlijnen zijn te vinden op www.kuleuven.ac.be/jobstudent/nieuweregeling_2005.htm.

Samenwonen met studenten met fysieke functiebeperking

Studenten van K.U.Leuven, die enkele minuten per dag assistentie willen verlenen aan een medestudent met handicap, kunnen nu een aanvraag doen om deel uit te maken van een omkaderingsgroep in een gesubsidieerde universitaire residentie.

Ongeveer 230 studenten, verdeeld over 18 groepen, verlenen op vrijwillige basis, hulp bij dagdagelijkse activiteiten aan een medestudent met een handicap. Deze assistentie is per dag zeer beperkt in tijd en vereist geen medische kennis. Het gaat over: helpen met jas dichtknopen, boeken aanreiken, vlees snijden, koken op kot, begeleiden naar het toilet, boodschappen doen... Soms ook gewoon aanwezig zijn in het huis... Dit alles in een beurtrol met de medestudenten van de omkaderingsgroep.

Aan deze hulpverlening is geen vergoeding verbonden, alleen: u kan met voorrang een kamer huren in een gesubsidieerde universitaire residentie, in de onmiddellijke omgeving van de student met functiebeperking en zo deel uitmaken van een groep geëngageerde jonge mensen.

Wenst u meer informatie? Neem contact met Joske Vettenburg, Vandalecollege bureau 00.64, tel. 016/32.44.02 of joske.vettenburg@dsv.kuleuven.ac.be.

Prijs Karel Verleye

De Stichting Ryckvelde organiseert voor de tweede keer de uitreiking van de Prijs Karel Verleye. Deze prijs wil studenten belonen die hun eindwerk over de zogenaamde vergeten factoren van de Europese samenwerking schrijven. De drie beste eindwerken worden beloond met een geldprijs van respectievelijk 1.000, 500 en 250 euro. De eindwerken moeten voor 1 augustus toegestuurd worden. Meer info op www.ryckvelde.be.

De vrije tribune kan bezorgd worden op het redactiesecretariaat in de 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven en moet vóór vrijdagmiddag 14u binnen zijn, liefst via e-mail: veto@veto.be.

De vrije tribune staat open voor iedere persoon of organisatie die met redelijke argumenten een standpunt verdedigt of een gefundeerde mening formuleert. Het standpunt kan vrij aangebracht worden. De persoon of organisatie is volledig verantwoordelijk en aansprakelijk voor de inhoud en kan slechts één maal per jaar een vrije tribune krijgen. De vrije tribune wordt steeds ondertekend met naam, studiejaar en volledig adres, en is onder geen beding anoniem.

Eventuele reacties op een vrije tribune worden uitsluitend gegeven via lezersbrieven.

De vrije tribune wordt ofwel integraal ofwel niet gepubliceerd en is niet langer dan 7.000 tekens (spaties inbegrepen, wat overeenkomt met ± vier getikte bladzijden met dubbele interlinie). De redactie behoudt zich het recht voor de vrije tribune niet te plaatsen als aan de criteria van redelijke argumentatie, een standpunt en gefundeerd zijn niet strikt voldaan wordt.

**Radio Scorpio
106FM**

Cultuurkalender

Muziek

Woensdag 04/05: STUK, Naamsestraat 96
Arsenal + Camaro, 20u30
Zaterdag 07/05: Auditorium Minnepoort
Reuzegom en 't Klikske: jubileumconcert

Dans

Dinsdag 03 en woensdag 4/05: STUK, Naamsestraat 96
Arco Renz & Kobalt works: Heroïne, 20u30
Vrijdag 06, zaterdag 07 en zondag 08/05: Schouwburg, Bondgenotenlaan 21
DanceAction: Dansshow Comic Sensation
Maandag 09/05: STUK, Naamsestraat 96
Arco Renz & Kobalt works: states, 20u30

Comedy

Maandag 02/05 en maandag 09/05:
Wagehuys 63
Lunatic Comedy Club

Festival

04/05 tot 20/05: Libertad, Muntstraat
Libertadfeesten met o.a. Love Substitutes, Big Bill en Axl Peleman, www.libertad.be

Hebt u zelf een culturele uitspatting aan te kondigen, mail dan naar cultuurkalender@veto.be

Veto te snel uitgelezen?

Discussieer verder op onze eigen nieuwsgroep: kotnet.veto

Veto bij je thuis?

Neem een abonnement: voor 10 euro wekelijks in je bus.

001-0959719-77

www.veto.be

VORIGE OPGAVE

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	B	E	N	E	D	I	C	T	U	S
2	A	L		T	U	T	U		T	E
3	J		T	O	R	E	R	O		K
4	E	T	A		A	M	I	G	O	S
5	S	O	L	E	N		E	E	N	S
6	K	O	E	N		R	U	N		C
7	L	I	N	T	J	E	S		M	E
8	A		T	E	A	M		K	E	N
9	N	A		R	D		T	I	N	E
10	T	U	S	S	E	N	P	A	U	S

“Mag ik u een schuldgevoel aansmeren?”

Freddy

door Sh3L14C

www.shellac.be

Het goede doel is niet meer wat het geweest is. Sinds de tsunami de Belgen leerde geven, worden ook de Leuvense straten overspoeld door **streetteams** allerhande die agressieve verkoopstechnieken niet schuwen. “Meneer, heeft u even tijd?” Ja, die maken we graag vrij. Een klein beetje voor de arme mensen uit Tsunamië, iets meer voor een gefrustreerd artikel.

Herman Loos

Tijd is geld en gewoonlijk hebben wij geen van beide, wat ons tamelijk oninteressant maakt. Tijdens die zeldzame momenten dat we ons kot verlaten, is wat menselijke aandacht uiteraard welgekomen. Mooie Veto-lezresses die hun favoriete schrijver persoonlijk willen bejubelen, hoeven niet voor ontwijkgedrag te vrezen. Jammer genoeg worden wij nooit aangeklampt, behalve dan voor onze reeds fel geteisterde portefeuille. De tegenaanval is echter ingezet.

Verleidingstechnieken

Vroeger was de straat aan de belhamels, straatmuzikanten en onschuldige leurders. Met een simpel “Ik geloof niet in gsm’s,” kwam je nog weg wanneer een fluorescerende *pipo* je een abonnementje wilde aansmeren. Tegenwoordig gaan de straatventers echter gewiekst te werk. Terreinkennis is hun voornaamste troef. Aan het einde van smalle, drukke straatjes wordt het trechterprincipe toegepast. De trage stroom mensen is immers een gemakkelijk doelwit. De tunnel onder het station is om gelijkaardige redenen populair aangezien de zwaarbeladen reiziger geen sprintje kan trekken richting vrijheid. Winkelwandelstraten tussen Bond en Diestse zijn eveneens een uitgelezen terrein.

Liefdadigheidsorganisaties zoals WWF, Artsen zonder Grenzen of Greenpeace zijn moeilijk te ontkomen maar ze zijn wel ontwijkbaar. In hun opvallende kleding, met naamvermelding, maken ze zich immers kenbaar. De typische ontwijktechnieken volgens een sympathieke Amnesty-kerel zijn clichés in de vorm van ‘geen tijd’, ‘een volgende keer misschien’, ‘ik wil eerst eens op de website kijken’ of ‘ik steun al zeven Filippijnse kindjes’.

Zelf ontwaarden wij mensen die vlug een gsm aan het oor drukten, plots ruzie kregen met een vriendin, het tempo fiks verhoogden of een duidelijk wegwerpgebaar maakten.

Gevaarlijker zijn de verkopers ‘in burger’ die je vanachter aanvallen of vanuit het niets een vraag stellen. “Zijn jullie achttien jaar?” Deze vraag wordt ons — drie niet geheel onknappe manskereels — onverwacht en vrij brutaal toegeworpen door een dame in de Diestsestraat. Geef toe, er zijn subtielere verleidingstechnieken. *Madame* blijkt echter verkoopster van media-artikelen te zijn en wil ons onmiddellijk een contractje laten ondertekenen om gedurende twee jaar lid te worden van de Nederlandse Boekenclub, aankoopverplichting inclusief.

Een catalogus kan ze ons niet aanbieden, een garantie op de laagste prijzen evenmin. Daarvoor moet je eigenlijk in de winkel of op de site zijn en nee, die heeft ze niet toevallig bij zich. Wel weet ze dat een verplichting van vier artikelen op twee jaar niets voorstelt. “Vier onnodige prullen waarvan ge niet kunt garanderen dat ze aan de laagste prijs zijn? En ge kunt niet eens vertellen wat ge precies te bieden hebt?” Deze klantenbinder merkt duidelijk dat ze bot vangt. Toch zijn er blijkbaar idioten in overvloed die in deze val trappen, anders was *madame* al lang van straat, tenminste als verkoopster.

Ontfutselen

Natuurlijk hebben wij dan iets meer sympathie voor de verkopers van liefdadigheid. Ze zijn doorgaans minder assertief dan zuivere consumentenjagers, ze dragen een bewijs van legitimatie en willen zich vaak uit idealisme inzetten voor het goede doel. “Voor een telefoonmaatschappij zou ik dit nooit doen,” weet onze Amnesty-vriend. Hij blijft ook opvallend vriendelijk onder de talrijke afwijzingen. De echt uitgelezen guerrillatechnieken zijn nog steeds het monopolie van de echte verkoopslui, die blijkbaar in de Tora Bora zijn opgeleid om vanuit een goed gecamoufleerde schuilplaats te voorschijn te schieten om onschuldige wandelaars te terroriseren met hun producten.

Toch moet het gezegd dat wij ook bedenkingen hebben bij de *fundraisers* voor het goede doel. Sociale wenselijkheid heeft doorgaans weinig vat op ons, maar toch voelen we een schuldvlammetje opflakkeren iedere keer we vriendelijk moeten weigeren omdat we met ons beperkte budget de concurrentie al steunen. Zeker wanneer de organisaties op ons gevoel werken door kinderen in te zetten. Vredeseilanden mocht ons een stevige sleutelhanger verkopen, we leerden het kind in kwestie zelfs hoofdrekken via het wisselgeld, maar tegelijk moesten we de verwijtende blik van de tsunami-scoutjes tien meter verderop ondergaan.

Bovendien wisten we van een liefdadigheidsverkoper enkele weetjes te ontfutselen. Zo blijken ze allen voor één firma te werken, die de fundraising van verschillende organisaties op zich neemt. Ze worden bovendien deftig betaald, krijgen een training in het efficiënt lastigvallen van mensen en moeten een quota halen van zes successen per dag of ze vliegen aan de spreekwoordelijke deur. De overtuigde slachtoffers storten

een minimum van net geen vier euro per maand. “Maar met een minimumbedrag duurt het meer dan een jaar vooraleer werking en administratiekosten binnen de organisatie betaald zijn.” Het maandelijkse steentje dat we bijdragen heeft dus nog niet te veel kindermondjes gevoed.

We hebben uiteraard niets tegen het goede doel op zich. Er was een tijd dat we blij waren eens aangesproken te worden op straat, een discussietje op te starten en op het einde een bic of lelijk knuffelbeetje af te nemen. Tegenwoordig is het echter schier onmogelijk geworden onchuldig door de stad te wandelen zonder minstens enkele keren aangepakt te worden door schuimbekkende mooipratens. Elke persoon wordt plots verdacht, je zou bijna een onveiligheidsgevoel opdoen. “*Trop* is te veel en te veel is *trop*,” zo wist een Belgisch politicus. Of overdaad schaadt, zo je wil.

Achterste

Het grote minpunt is bovendien dat wij blijkbaar perfect voldoen aan het voorgeschreven slachtofferprofiel. “Studenten spreken wij steeds aan,” aldus een door ons op het rooster gelede liefdadigheidsverkoper. “Ze hebben misschien minder geld, maar zijn nog wel idealistisch en dus bereid om de organisaties, die ze gewoonlijk goed kennen, te steunen.” Zelf zouden we ook mikken op rasta’s met merkkleren, menslievendheid en geld in één persoon. Of oude dametjes want die zijn sentimenteel, kennen de waarde van de Euro nog niet zo goed en kunnen niet snel weglopen.

Tijdens een niet eens zonnige testnamiddag is het een koud kunstje aangesproken te worden door verschillende niet-gouvernementele organisaties, een daklozenkrantje mee te pikken, een gratis promoblikje van een onverkoopbaar drankje te schooien, ei zo na een gsm met abonnement aangesmeerd te krijgen en de hand te drukken van een joviale zwarte medemens die voor een duistere studentenorganisatie beweert te spreken. Enkel het Rode Kruis, petekindje van onze prinses Astrid, toont geen interesse aangezien het drukdoende is voor auto’s te springen aan verkeerslichten. Een voetganger verleiden tot een stickeraankoop is waarschijnlijk te weinig spectaculair in deze kringen.

De commercialisering van het goede doel dragen wij geen warm hart toe. Het zegt ten eerste veel over de mensheid dat ze een onovertroffen mediaspektakel vol hele en halve BV’s of een opdringerige professionele aanprater van schuldgevoelens nodig heeft om eens in de buidel te tasten. Daarnaast zien wij echter opnieuw een gat in de markt dat gereserveerd was voor goedbedoelende vrijwilligers ten prooi vallen aan ongebreideld kapitalisme.

Niet akkoord? Een klaploper van een niet nader genoemde organisatie die wij een warm hart toedragen, liet nochtans het achterste van zijn tong zien toen wij besloten eerst eens een kijkje op de website te nemen. “Ja maar, als je niet via ons steunend lid wordt, krijgen wij daar ook niks voor.” Het persoonlijk profijt

BENNY DE ASSERTIEVE ZEEHOND

Sh3L14C © 2005

durft het duidelijk al van de wereldproblemen te halen wanneer het slijk der aarde wordt opgedolven. Niet met ons, jongeman, wij hebben mooi via de website een maandelijkse bijdrage geregeld. Dit is niet bepaald de geschikte manier om het laatste greintje naastliefde in onze geteisterde ziel aan te spreken.

Onaanraakbaar

We willen je daarom onze handleiding voor ongestoord straatgebruik niet onthouden. De eerste raad die ons van het hart moet is wel de volgende: geef! Blijf een paar pintjes minder lang op café hangen, stuur dat onnodige berichtje niet of ga een keer minder op restaurant. Geef dat overschotje aan de organisatie die je vertrouwt, maar doe het via de website. Ontmoedig de assertiviteitsdrang van het goede doel, toon dat je het niet eens bent met hun nieuwe pad - tenzij je natuurlijk grondig met ons van mening verschilt.

Ga met vrienden over straat en maak ruzie als je in de buurt van de cruciale punten komt. We sommen ze even op: de kasseien van Brusselsestraat en Vanderkelenstraat, de kruispunten aan de Diestsestraat, de stationstunnel en de ingang van het stadspark aan het Hooverplein. Houd je mobieltje op deze plaatsen in aanslag, zelfs de meest opdringerige gsm-verkoper zal je gesprek niet onderbreken.

Voorts pleiten wij voor een trendy Davidster voor goede doelers: schenken aan eender welk nobel initiatief geeft je het recht dit symbool met zwier in het openbaar te dragen, maakt je onaanraakbaar voor de concurrentie en bezorgt je op de koop toe een aura van zuiver altruïsme. Gemoedsrust en veilig over straat in één moeite door, leve het stigma van de weldoener!

Laat het goede doel dus niet links liggen, maar toon dat het zich niet hoeft te verlagen tot ordinaire opdringerigheid. Richt uw giftige pijlen op de echte verkopers, stel hen een resem moeilijke, onduidelijke of ronduit vervelende vragen. Toegegeven, het is zuivere tijdverspilling, maar het zou gerust een leuke ontspanning kunnen zijn tijdens de drukke blok en examens. Laat dat terrasje links liggen, stort het uitgespaarde geld door aan een goed doel en amuseer je met het jennen van de straatverkopers. Versla hen op hun eigen terrein.

Sh3L14C © 2005